

ಚಂದಮಾಮು

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

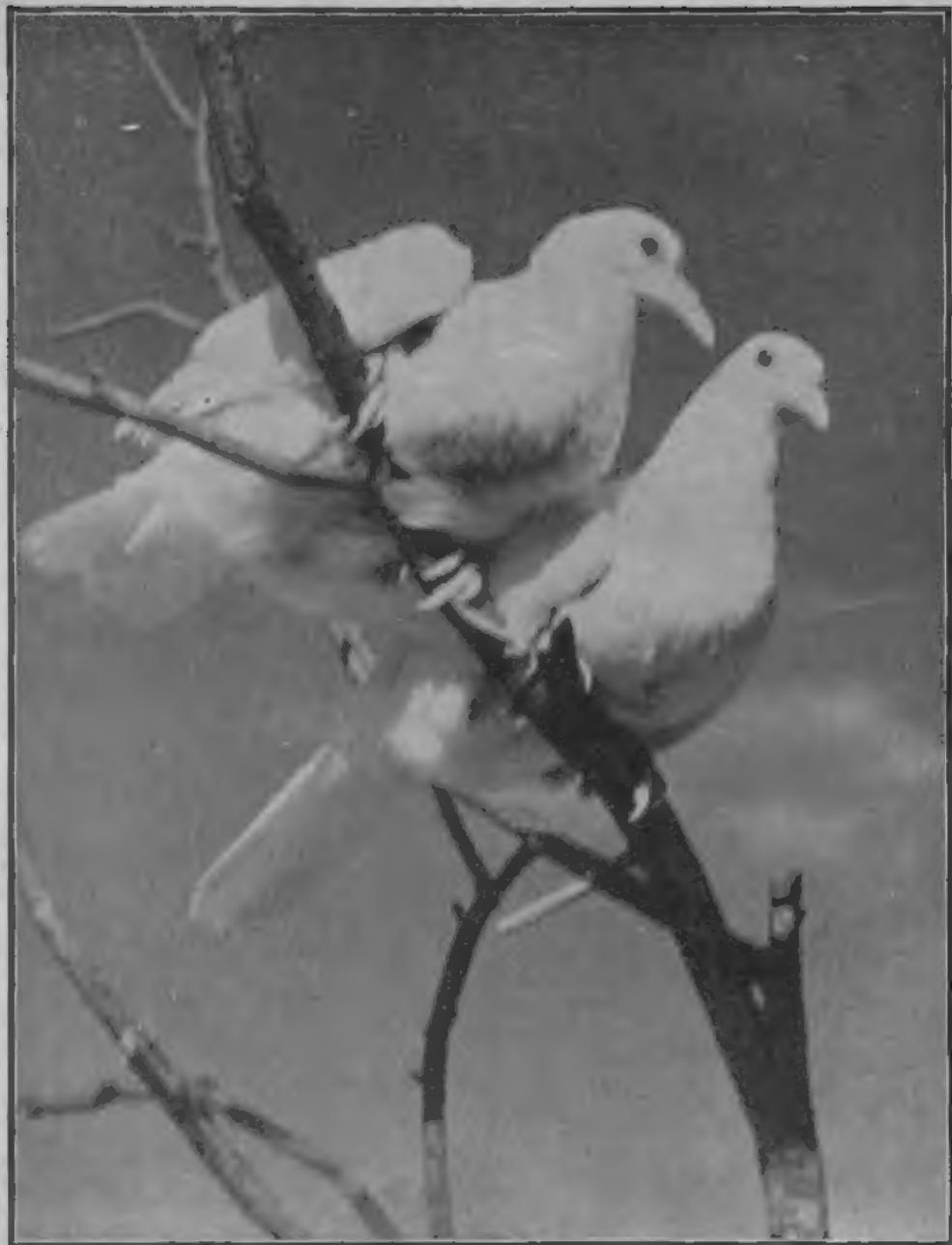

1st DEC.

6

RS

M. V. Acharya

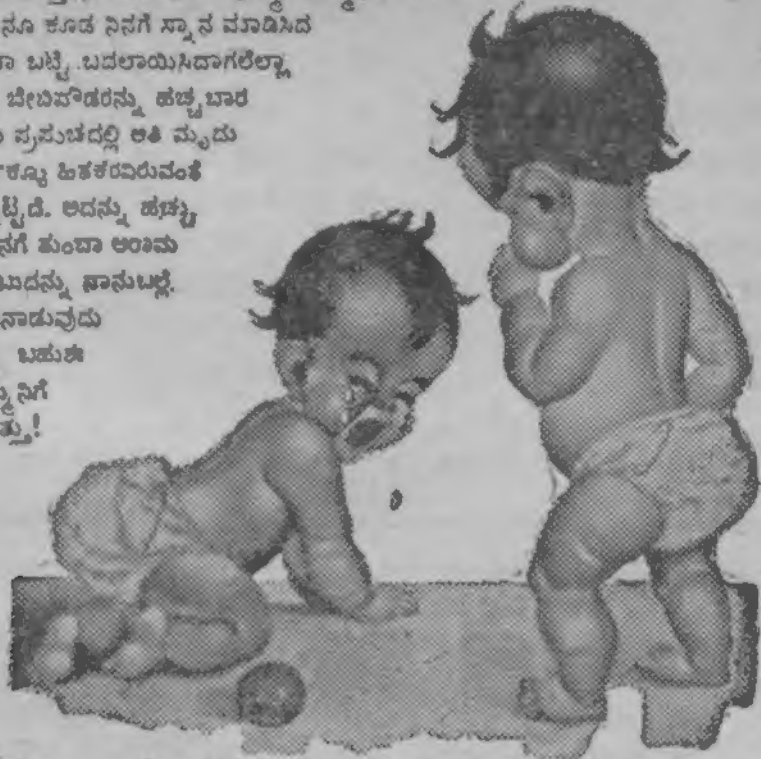

Chandamama, Dec. '51

Photo by R. Krishnan

ಕೆಲವು ತಾಯಂದರಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ!

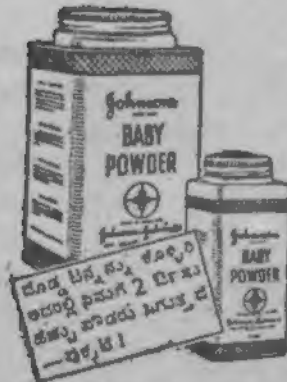
ಮಗುವಿಗೆ ಮುಜುಗರವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಒಡ್ಡಿ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹಿಂಸೆಯಾಗು
ತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಳದೆ ಮತ್ತೇನು ಮಾಡೀತು! ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮನು ಮಾಡುವಂತೆ
ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮನೂ ಕೂಡ ನಿನಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿದ
ನಂತರ ಅಥವಾ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ
ಜಾನ್‌ಸನ್ಸ್ ಬೇಬಿ ಪೌಡರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಾರಿ
ದೀರಿ! ಅದು ಪ್ರಮುಖದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮೃದು
ವಾದ ಚರ್ಮಕ್ಕೂ ಹಿತಕರವಿರುವಂತೆ
ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು
ವುಡೊಂದ ನಿನಗೆ ಕುಂಬಾ ಅಂಮ
ವಾಗುವುದಿಲ್ಲದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ.
ನಿನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು
ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ
ನೀವೇ ಅಮ್ಮನಿಗೆ
ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು!

ಅಮ್ಮ!

ಮುಜುಗರದ ಸಲುವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮಗು ಅಕ್ಕಿತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜಾನ್‌ಸನ್ಸ್
ಬೇಬಿ ಪೌಡರು ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಅದರ ಚರ್ಮಕ್ಕಾರವು ಕೂಡಲೆ ಕಂಡುಬರು
ವುದು. ಜಾನ್‌ಸನ್ಸ್ ಬೇಬಿ ಪೌಡರನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವಿಶೇಷ ವಸ್ತು
ಗಳು ಎಂತಹ ಮೃದುವಾದ ಚರ್ಮಕ್ಕೂ ಹಿತಕರವಿರುವುದು
ಅದಲ್ಲೇನೆಯೇ ಎಷ್ಟೋ ತಾಯಂದಿರು (ತಂದೆಯರೂ ಕೂಡ)
ಅದನ್ನು ತಮಗಾಗಿಯೂ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂದೇ ಒಂದೆ
ಟಿನ್‌ನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿರಿ—ಮಗುವಿಗೂ, ನಿಮಗೂ.

ಮಗುವಿಗೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮ—ನಿಮಗೂ ಸರ್ವೋತ್ತಮ.

Johnson's
BABY POWDER

ಜಾನ್‌ಸನ್ಸ್
ಬೇಬಿ ಪೌಡರು

ಸೋಲೆ ದಿಬ್ಬಬ್ಬುಬಿರುಗಳು: ಎ. ಸಿ. ಎ. (ಇಂಡಿಯಾ) ಲಿಮಿಟೆಡ್.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ: ಜಾನ್‌ಸನ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಪೌಡರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಭರತಮಾತೆಯ ಸೇವಕ 9	ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ ಗೂಡು 33
ವೀರ ಬಾಲಕ 10	ಉತ್ತಮ ಪುತ್ರ 39
ಹಿರಿಯರ ಸಣ್ಣ ತನ 12	ಪುಟಾಣಿ ಕಥೆಗಳು 42
ಉಂಡೆಯ ಕಳವು 13	ಸ್ವರ್ಣ ಕೂಪ 44
ಅವಳಿಮಕ್ಕಳ ಕಥೆ 17	ಹಿಗಟುಗಳು 49
ಅದ್ಭುತವಿಷಯ 25	ಇಂದ್ರಜಾಲ 50
ಮೂರ್ಖತನ 29	ಸಿಟ್ಟಿನ ಭಟ್ಟರು 54

ಇವಲ್ಲದೆ ನಗೆಹನಿ, ಪದ್ಯ, ಚುಟಕ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೇಕ.

ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ಸೂಚನೆಗಳು

- ★ ಚಂದಮಾಮಾ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲನೆಯದಿನ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು. ಒಡನೆಯೇ ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ಪೋಸ್ಟು ಮುಖಾಂತರ ಕಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಪ್ರತಿಯು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ 7 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ತಲಪದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳೀಯ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ನಮಗೆ ತಡಮಾಡದೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.
- ★ ಅಂತಹ ದೂರು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಆಯಾತಿಂಗಳ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ತಲಪಬೇಕು. ತಡವಾಗಿ ಬಂದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
- ★ ಚಂದಾದಾರರು ಬರೆಯುವ ಯಾವ ಪತ್ರದಲ್ಲೇ ಆಗಲೀ ತಮ್ಮ ಚಂದಾ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮೂದಿಸಿರಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ತಮ್ಮ ಚಂದಾ ಸಂಖ್ಯೆ ನಮೂದಿಸದೆ ಬರೆಯುವ ಚಂದಾದಾರರ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
- ★ ಅಂತಹ ಚಂದಾ ಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರತಿ ಚಂದಾದಾರರಿಗೂ ಅವರ ಚಂದಾ ಹಣ ಸಂದಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲೂ, ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಸಲ ಕಳಿಸುವ ಚಂದಮಾಮದ ಸುತ್ತು ಕಾಗದದ ಮೇಲೂ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೆ.
- ★ ನಾವು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅಂಚೆಮೂಲಕ ಕಳಿಸಿದಮೇಲೆ ಅವು ಚಂದಾದಾರರನ್ನು ಸೇರದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಜವಾಬ್ದಾರರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಚಂದಾದಾರರು ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟ್ ಆಫ್ ಪೋಸ್ಟಿಂಗ್ ಸಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಪೋಸ್ಟಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಪ್ರತಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು

CHANDAMAMA

ಮಧುರತಮರಿಗೆ ಮಧುರ

ಇವರಿಗೆ ಕೂಡಲು ಮಾರ್ಟನ್ಸ್
ಸ್ವೀಟುಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದುದಿಲ್ಲ.

MORTON

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ.

ಸಿ. ಅಂಡ್ ಈ. ಮಾರ್ಟನ್ (ಇಂಡಿಯಾ) ಲಿಮಿಟೆಡ್.

FOR PLEASANT READING &
PROFITABLE ADVERTISING:

CHANDAMAMA GROUP

(HINDI, TELUGU, TAMIL & KANNADA)

EVERY MONTH ADORES

1,05,000 HOMES

AND

ENJOYERS TEN TIMES THE

NUMBER OF READERS

THROUGHOUT INDIA

★

GROUP PAGE Rs. 350

★

ENQUIRE :

P. O. BOX 1686, MADRAS-1

ಚಂದಮಾಮ

ನಾಲ್ಕು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ

★

ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ

ಚಂದಾಮಾಮ

ಬಡ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೦-೬-೦

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೪-೮-೦

ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ

ಚಂದಮಾಮ

ಬಡ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೦-೬-೦

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೪-೮-೦

ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ

ಅಂಬುಲಿಮಾಮ

ಬಡ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೦-೬-೦

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೪-೮-೦

ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆದು
ವಿಜ್ಞಾನಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ

★

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್,

ಪೋಸ್ಟ್ ಬಾಕ್ಸ್ ನಂ. ೧೬೮೬

ಮದ್ರಾಸು - ೧.

ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು
ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಕಂಪನಿಯ ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್
ಗಳೂ, ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ, ನೀಡಲಾಗಲೂ,
ಸ್ರಿಂಗ್‌ಗಳೂ, ಸಾಂಡು ಬಾಕ್ಸ್‌ಗಳೂ ಮತ್ತು
ಹಳೆ ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಪಾರ್ಟ್ಸ್
ಗಳು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸ್ವಾಕುಯಿರುತ್ತವೆ. ನಮ
ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ವಾಕುಗಳು ಇಡಿ
ಮೈಸೂರುದೇಶದ ಏಜಂಟರುಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಕಂಪನಿಯ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳಿಗೂ
ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ಬೆಲೆ 0-8-0 ಯಂತೆ ನಜ
ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್‌ಗಳಿಗೂ
ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ಬೆಲೆಗೆ 100-ಕ್ಕೆ 15 ನಂತೆ
ನಜಾ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ರಿಪ್ಲೈ ಅಪ್ಪೇಕ್ಷಿಸುವರು ಸ್ವಾಂಪು ಕಳುಹಿಸ
ದಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಿಗಾ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸೀತಾಫೋನ್ ಕಂಪನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ದೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

ಇದು ಸೂರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿ
ಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.
ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ
ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ
ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರ್ಲ ಕಾಡಾ

ಶರೀರದಲ್ಲೂ ಅಸಹ್ಯ
ಉಷ್ಣತೆಯನ್ನು
ತೆಗೆದುಹಾಕುವದು.

ಪರ್ಲಕಾಡ ಶರೀರದ ಒಳಗಿನ ಮತ್ತು
ಹೊರಗಿನ ಉರುಪನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ
ವಕ್ರತೆಯನ್ನು ತಂಪಾಗಿರುವದು ಅವ
ಡನ. ಕಚ್ಚಿಲಾವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ
ವದು. ಶಾರೀರಿಕ ಮತ್ತು ಮನನಕ
ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವದು ಧಾನ್ಯ
ವದಲ್ಲೂ ಉಷ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲ
ದಿಸಿ ಪುಕ್ಕರೆ ಮಾಡುವದು.

ಅಬಲಾಮೃತ

ಪ್ರೀಯರ ನಿಶಕ್ತಿ, ಯಾವನ,
ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ

ಬಳುವಸ್ತುವ, ಬಳುವಸ್ತು ಮತ್ತು ಕೆಂಪುಸ್ತುವ,
ಮಕ್ಕಳ ಹರಿಗೆಯಿಂದಾಗಿ ಬರುವ ಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಇತರ
ಎಲ್ಲಾ ರೋಗಗಳನ್ನೂ, ನಿಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಗರ್ಭಾಶಯದ
ಅತಿಸಾರವನ್ನೂ, ತಡೆಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಬೆನ್ನು
ಸೋವು, ಟೊಂಕಸೋವು, ಕೈಯಿರತಿಕ ಮತ್ತು ಅ
ಲ್ಲವೂ, ಧಾರಾಳವೂ ಆದ ಮುಟ್ಟು ದೋಷ ಇಂತಹ
ಮುಟ್ಟು ದೋಷಗಳಿಂದ ಪ್ರೀಯರ ದೇಹವಾಗಿಗ್ಗ
ವನ್ನೇ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲದೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ

ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ಹೊಗೆ
ಲಾಡಿಸಿ ಅಕಾಲದಲ್ಲೇ ಮು
ಡುಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು.
ಪರ್ಲ ಅಬಲಾಮೃತವು
ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೋಷಗಳನ್ನೂ
ಸರಿ ಪಡಿಸುವುದು.

ಪರ್ಲ ಎಂಡ್ ಕಂಪನಿ.
ಬೊಂಬಯಿ. ೨೭.

ಆಂಧ್ರಾ ಇನ್ಸ್ಪುರೆನ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಹೆಡ್ ಆಫೀಸು :: ಮಚಲೀಪಟ್ಟಣ.

ವಿಮಾ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ 25 ಸಂವತ್ಸರಗಳು ಜಯಪ್ರದವಾಗಿಯೂ
ಸಮರ್ಥತೆಯಿಂದಲೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸಂಸ್ಥೆ.

1950 ರಲ್ಲಿ ನೂತನ ವ್ಯಾಪಾರ 2 ಕೋಟಿ. ರೂ. ಗಳು.
ಒಟ್ಟು ವಿಮಾ ನಿಧಿ (ಸುಮಾರು) 1 ಕೋಟಿ 80 ಲಕ್ಷ. ರೂ. ಗಳು.

ಜೀವ ವಿಮೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ - ಅಗ್ನಿ - ಮೋಟಾರು
ಪ್ರಮಾದ-ನೌಕಾ-ವಿಮಾವ್ಯಾಪಾರಗಳೂ ನಮಲ್ಲಿ ಉಂಟು.

ನಮ್ಮ ಆಫೀಸುಗಳು

ಮದ್ರಾಸು, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕಲ್ಕತ್ತಾ, ನಾಗಪುರ, ದೆಹಲಿ, ಬೆಂಗಳೂರು,
ಬೆಳಗಾಂ, ಅನಂತಪುರ, ಸಿಕಂದರಾಬಾದ್, ಕೊಯಮುತ್ತುರು, ಬರ್ಹಾಂಪುರ,
ಎರ್ನಾಕುಲಂ, ಬೆಜವಾಡ, ಗುಂಟೂರು, ಜಂಶೀದಪುರ, ವಿಶಾಖಪಟ್ಟಣ,
ರಾಜಮಹೇಂದ್ರ, ಮಂಗಳೂರು, ದಿಬ್ರುಗರ್, (ಅಸ್ಸಾಂ).

ಐ. ಟಿ. ಎಲ್. ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ನಿಮ್ಮ ಮುಢ್ಡು ಕಂದನ
ಅರ್ಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ತಡೆದು
ಅರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಕ್ಸ್ ಲ್ಯಾಬೊರೇಟರಿ
ಲಿ ಮಿ ಟೆಡ್.

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಪೋಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು 3

ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ
ಹೆಗ್ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಹೆಲ್ತ್ ಸೀಲುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿರಿ

ಪ್ರತಿ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಅದರ ಆರೋಗ್ಯ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಆರೋಗ್ಯವಿಷಯಕ ಸೇವೆಯೂ ಸಹ ಅವಶ್ಯಕವಿದ್ದಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿಲ್ಲ ಈ ಸೇವೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಧ ಟ್ಟಿನಿಂದ ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ.

ಆದುದರಿಂದ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಪ್ರಭುತ್ವವೂ ಒಂದಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿ ಈ ಕುಂದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯಕ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಲ್ತ್ ಸೀಲುಗಳೂ, ಹೆಲ್ತ್ ಸ್ಟಾಂಪುಗಳೂ ಆಯಾ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಹಾಯಕರವಾಗಿವೆ. ಹಾಗೇ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಆರೋಗ್ಯಶಾಖೆಯೂ ಸಹ 2 ನೇ ಅಕ್ಟೋಬರು 1951 ರಿಂದ ಹೆಲ್ತ್ ಸೀಲುಗಳನ್ನು ವಿಕ್ರಯಿಸುವ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸೀಲುಗಳು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ, ನಾಲ್ಕುಣಿ, ಮತ್ತು ಒಂದಾಣಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾರಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಈ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ತನ್ನೊಲಕ ದೇಶದ ರೋಗಗ್ರಸ್ತ ಜನತೆಯ ಬಾಧಾನಿವೃತ್ತಿಗೆ ಸಹಕರಿಸುವಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಪ್ರಯತ್ನಿತವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ. ಪೂರ್ತಿ ಸಹಕಾರ ಲಭಿಸುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಅಮೃತಕೌರ,
ಆರೋಗ್ಯಶಾಖಾ ಮಂತ್ರಿ,
ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ.

ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಆರೋಗ್ಯಶಾಖಾ ಮಂತ್ರಿ ವರ್ಗದವರಿಂದ ಪ್ರಚುರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.
ಎಂ. ಎ. ಪಿ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನವರ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಸ್ವಾರ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪೆನ್ಸಿಲ್‌ಗಳಿಗೆ
ದಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯವರೊಡನೆ

ಲಿಥೊ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ತರಹೆಯ ಮುದ್ರಣಗಳಿಗೆ
ಹೊ ಅಂಡ್ ಕಂಪೆನಿ
ಯವರೊಡನೆ

ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ತರಹೆಯ ಸ್ಪೇಷನರಿ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ
ವಿ. ಪೆರುಮಾಳ್ ಚೆಟ್ಟಿ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
ಯವರೊಡನೆಯೂ ವ್ಯವಹರಿಸಿರಿ

ವಿ. ಪೆರುಮಾಳ್ ಚೆಟ್ಟಿ & ಸನ್ಸ್
3, ಸ್ಪಿಂಗರ್ಸ್ ಸ್ಟೀಟ್, :: ಮದ್ರಾಸ್ - 1.

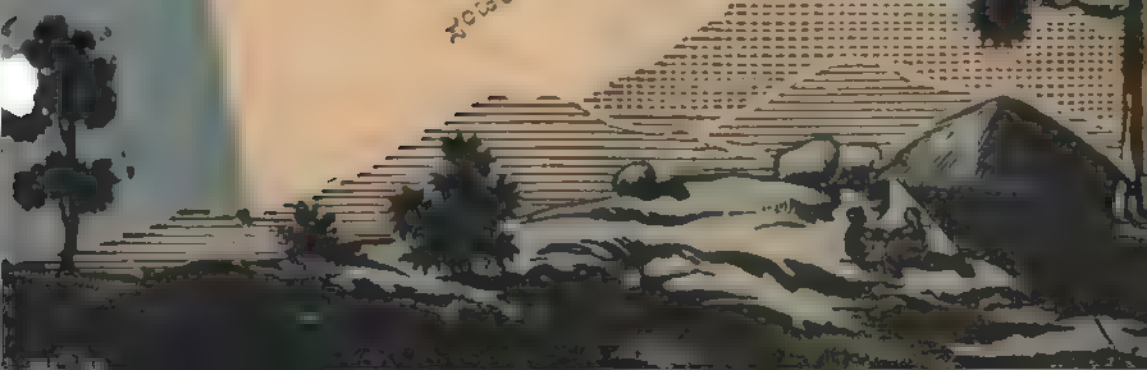
ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ, ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ಭರತಮಾತೆಯ ಸೇವಕನು!

ಕೈಬಿಡಿದು ಕುರುಡರನು ಯಾರು ನಡೆಸುವನೋ
ಅಳುವವರ ಕಣ್ಣೀರ ಯಾರು ಒರಸುವನೋ
ಬಡವರಾ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿಯುವನೋ
ಅಬಲರಿಗೆ ಬಲವನ್ನು ಯಾರು ನೀಡುವನೋ
ರೋಗಾತೃರಿಗೆ ಯಾರು ಆಧಾರವಹನೋ
ಶರಣು ಬಂದಿಹ ಜನರ ಯಾರು ಕಾಯುವನೋ
ಪ್ರಾಣಹಿಂಸೆಯ ಯಾರು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುವನೋ
ಮಾನಿನಿಯ ಮಾನವನು ಯಾರು ರಕ್ಷಿಸುವನೋ
ಸರ್ವದಾ ಸತ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ಪಾಲಿಸುವನೋ
ಸೇವೆಯೇ ಧರ್ಮವೆಂದಾರು ತಿಳಿಯುವನೋ
ದೇಶ ಸೇವೆಗೆ ಯಾರು ತನ್ನವ ನೀಡುವನೋ
ಈಶನನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವನೋ
ಜನ್ಮದಾತಿಯ ಸುತನು! ಸತ್ಯ ಸೇವಕನು!!
ಭರತಮಾತೆಯ ಸುತನು! ಸತ್ಯ ಸೇವಕನು!!
ಅಮ್ಮೆಂಬಳ ಆನಂದವನ್ನು ನಾವೆಡೆ
ಡಿಸಂಬರ್ ೧೯೫೧

ಸಂಪುಟ ೨
ಸಂಚಿಕೆ ೨

ವೀರ ಬಾಲಕ

ಹಿಂದಿನ ಹಿಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಎರಡೂ ದೇಶದ ಜನಗಳಲ್ಲಿ
ದ್ವೇಷವು ಉಕ್ಕುತ ನಡೆಯಿತು ಯುದ್ಧವು
ಭೀಕರ! ಬಲು ಭೀಕರವಾಗಿ

ಹಿಂದೆ ಯುದ್ಧವು ನೆಲದಲ್ಲಿ
ಹಿಂದೆ ಯುದ್ಧವು ಜಲದಲ್ಲಿ
ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಅಗಣಿತ ಸೈನ್ಯವು
ಮಡಿಯಿತು ಯುದ್ಧದ ಬೇಗೆಯಲ್ಲಿ

ಹಿಂದೆ ನೌಕೆಯ ಯಜಮಾನ
ನೊಬ್ಬನು ತನ್ನಯ ಮಗನನ್ನು
ಸಂಗಡ ಕರೆಯುತ್ತ ನೌಕೆಯೊಳಿರಿಸುತ್ತ
ಹೇಳಿದ ' ಇಲ್ಲಿಯೆ ಇರು ' ಎನ್ನುತ

ಮಗನನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಹೋದನು ಕೆಲಸದ ಯಜಮಾನ
ಎದುರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಹ ಗುಂಡಿನ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ
ಅಹುತಿಯಾಗುತ್ತ ಮಡಿದನವ

ಭೀಕರ ಯುದ್ಧದ ದೆಸೆಯಿಂದಾ
ನೌಕೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯು ಹಿಡಿಯುವುದಾ
ಕಾಣುತ್ತ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರು ಹುಡುಗನ
ಕರೆದರು ಹೋಗಲು ಬೇರೆಡೆಗೆ

ಬಿ. ಹಂದ್ರರಾಜ ಸಿಟ್ಟು.
ಸಿದ್ಧ ಕಟ್ಟಿ.

ತಂದೆಯ ಮಾತನು ಮೀರುವನೆ?
ಅನ್ಯರು ಕರೆದರೆ ಹೋಗುವನೆ?
ಉರಿಯುವ ನೌಕೆಯಲ್ಲೊಬ್ಬನ ಬಿಡುತರಿ
ಸರಿಯುತ ಪೋದರು ನಾವಿಕರು

ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿತು ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯು
ಹೆದರುತ ಹುಡುಗನು ತಂದೆಯನು
ಕೂಗುತ ಕರೆದನು " ತಂದೆಯೆ ನನಗೆ
ಹೋಗಲು ಅಪ್ಪಣೆ ನೀಡುವೆಯಾ?"

"ಛಂ! ಛಂ!!" ಎನ್ನುವ ಗುಂಡುಗಳಾ
ತಬ್ಬನೆ ಮಾರುತ್ತರವಾಯ್ತು
ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಯು ದಿಗಂತಕ್ಕೇರಿತು
ಜ್ವಾಲೆಯು ವೇಗದಿ ಹಬ್ಬಿತ್ತು

" ಏಕನೇ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬಹುದೇ?
ನಾನಿಲ್ಲಿಂದೇಳಲು ಬಹುದೇ?"
ಎನುತಿದರೆ ಬೆಂಕಿಯು ಅಂಗಿಗೆ ಹಿಡಿಯುತ
ದಹಿಸಿತು ಬಾಲನ ದೇಹವನು

" ತಂದೆಯೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬಹುದೇ?"
ಎನುತಲೆ ಮಡಿದನು ಬಾಲಕನು
ಅಪ್ಪಣೆ ಪಾಲಿಸಿ ಅಸುವನು ನೀಗಿ
ಚಿರಾಯು ಕೀರ್ತಿಯ ಗಳಿಸಿದನು

ಬಿಂದು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಆರು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬನು ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಅಟಿ ಅಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನೊಂದಿಗಿದ್ದ ಸ್ನೇಹಿತ ಎಂಟು ವರ್ಷದವನೂ ಸಹ ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರು ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾಯಿ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಎರಡು ರೊಟ್ಟಿ ಚೂರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಳು. “ಮಗೂ ಈ ಚೂರು ನೀನು ತೆಗೆದುಕೊ, ಅದನ್ನು ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಕೊಡು” ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಚೂರನ್ನು ಮಗನಿಗೂ, ಸಣ್ಣ ಚೂರನ್ನು ಜೊತೆ ಹುಡುಗನಿಗೂ ಕೊಡುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಆದರೆ ಆಕೆ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ದೊಡ್ಡ ಚೂರನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಚಿಕ್ಕ ಚೂರನ್ನು ತಾನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡ. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ತಾಯಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡಳು, “ಇದೇಕೋ ಮಗು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ? ದೊಡ್ಡ ಚೂರನ್ನು ನೀನು ತೆಗೆದುಕೊ ಅಂತ ಅಂದರೆ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ!” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹುಡುಗ “ಅಮ್ಮಾ, ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ಅಣ್ಣನಂತೆ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನೀನು ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲವೇ? ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ದೊಡ್ಡವನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಚೂರು, ಚಿಕ್ಕವನಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಚೂರು, ಅಲ್ಲವೇ? ಇದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದರೂ ಏನಿದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಕೆ ತುಂಬಾ ಹರ್ಷಗೊಂಡಳು. ಅಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯ ವಿಚಕ್ಷಣೆಯುಂಟಾಗುವುದೂ, ಅಣ್ಣನೆಂದು ಎಣಿಸಿಕೊಂಡ ಹಿರಿಯನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಚೂರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತಾನು ಸಣ್ಣ ಚೂರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ, ಆ ತಾಯಿಗೆ ಅಮಿತವಾದ ಅನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು.

ಈ ರೀತಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ, ಆಕೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದ ಆ ಬಾಲಕನೇ, ಮೊದಲು ಅಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿ, ತರುವಾಯ ಬೊಂಬಾಯಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಪದವಿಯನ್ನು ಆಲಂಕರಿಸಿ, ಅದ್ಭುತವಾದ, ಅಪೂರ್ವವಾದ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ, ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿ, ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಮಹದೇವ ಗೋವಿಂದರಾಜ.

ಚಂದಮಾಮು

ಉಂಡೆಯ ಕಳುವು

ದಸರಾಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದಳು. ಆ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಿ ಬೊಂಬೆಗಳೂ, ಗಂಧದ ಬೊಂಬೆಗಳೂ, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬೊಂಬೆಗಳೂ, ಸೆಲ್ಯೂಲಾಯಿಡ್ ಬೊಂಬೆಗಳೂ, ಮಣ್ಣಿನ ಬೊಂಬೆಗಳೂ, ವಿವಿಧ ಬೊಂಬೆಗಳು ಇದ್ದವು. ದೇವರ ವಿಗ್ರಹಗಳಿದ್ದವು. ಗಾಂಧಿ, ನೆಹರೂ ವಿಗ್ರಹಗಳಿದ್ದವು. ಪಕ್ಷಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬೊಂಬೆಗಳೂ ಇದ್ದವು.

ಪ್ರದರ್ಶನವು ಮೆಟ್ಟಲು ಮೆಟ್ಟಲಾಗಿ ಹತ್ತು ಹಂತಗಳಿದ್ದವು. ಎರಡನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಂతుಗಳ ಬೊಂಬೆಗಳೇ ಇದ್ದವು.

ಆ ಚಿನ್ನಾರಿಯ ಅಮ್ಮನು ಹಬ್ಬದ ಹತ್ತು ದಿನವೂ ಏನಾದರೊಂದು ತಿಂಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಸ್ಪಮಿಯ ದಿನ ಮಿಠಾಯಿ ಮಾಡಿದಳು. ಚಿನ್ನಾರಿಗೆ ಮಿಠಾಯಿ ಅಂತ ಅಂದರೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ನೋಡಲು ಬಂದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತಾನೂ ಒಂದು ಉಂಡೆ ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಿನ್ನುವಷ್ಟು ತಿಂದು, ಇನ್ನು ತಿನ್ನಲಾರದೆ ಒಂದು ಉಂಡೆ ಉಳಿ

ಯಲು, ಅದನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಜಂతుಗಳಿದ್ದ ಬೊಂಬೆಗಳ ಮೆಟ್ಟಲು ಮೇಲೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಳು. ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ ನಿಧ್ರೆ ಹತ್ತಿತು.

ಚಿನ್ನಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೊಂಬೆಗಳೂ ಸಹ ನಿಧ್ರೆ ಹೋದವು. ಆದರೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅವು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವು. ಎದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ಚಿನ್ನಾರಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮಿಠಾಯಿ ಉಂಡೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಉಂಡೆ ಕಳುವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮರದ ಕುದುರೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಿತು. ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಗಾಜಿನ ಕತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ "ಎಂಥಾ ಕೆಲಸವಾಯಿತು ತಮ್ಮಾ! ನಮ್ಮ ಚಿನ್ನಾರಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಿಠಾಯಿ ಉಂಡೆ ಕಾಣಿಸದಲ್ಲಾ!" ಎಂದಿತು. "ಆರೆ, ಏನು ಮಾತಿದು! ಮುಲ್ಲು, ಕಾಗದ ತಿಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವ ನಾನು ಮಿಠಾಯಿಗೆ ಆತೆ ಪಡುವೆನೇ? ಅದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಚಿನ್ನಾರಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ ಉಂಡೆ ನಾನು ತಿನ್ನುವೆನೇ? ನಾನು ಮಾತ್ರ ಆ ಪಾಪ ಮಾಡಲಾರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು ಅಣ್ಣಾ" ಎಂದಿತು ಕತ್ತೆ.

“ಎನು ಬೆಕ್ಕಣ್ಣ! ನೀನೇನು ಹೇಳುವೆ?” ಎಂದಿತು ಕುದುರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹತ್ತಿಯ ಬೆಕ್ಕು “ಕಿವ, ಕಿವ, ಹಾರೋ ಕನೆಯೋ ಅದರೆ ಅಶೆ ಪಡುವೆನೇ ಹೊರತು, ನಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿ ನಿಬ್ಬೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಚಿನ್ನಾರಿಯ ಮಿಠಾಯಿ ಹಾರಿಸುವೆನೇ?” ಎಂದಿತು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ರಬ್ಬರು ಇಲಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು “ಚಿನ್ನಾರಿಗೆ ದ್ರೋಹವೆಸಗಿದ ಧೂರ್ತರು ಯಾರೋ ತಿಳಿದರೆ ಪಟಕ್ಕನೆ ಜಾಲ ಕಟ್ಟಿ ಮೂರು ತುಂಡು ಮಾಡುವೆನು” ಎಂದಿತು.

ಬಟ್ಟೆಯ ಮೂಲ ಮಣ್ಣಿನ ತೋಳವನ್ನು ಅನುಮಾನಿಸಿತು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನರಿತ ತೋಳ “ನನಗೆ ಹಸಿವು ಹೆಚ್ಚು ಎಂಬ ಮಾತೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಆ ಮಿಠಾಯಿ ಯನ್ನು ನಾನು ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ

ಅಲ್ಪ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಯಾವ ಮೂಲೆಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿ? ‘ರೀತಿ ಕೆಟ್ಟರೂ ಫಲವಿರ ಬೇಕು’ ಎಂದ ಹಾಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬದ ದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕುವೆನೇ?” ಎಂದಿತು.

“ಎನು ರಾಜರೇ ನೀವೇನಾದರೂ....” ಎಂದು ಮೃಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಓಂಗಾಣೆ ಸಿಂಹದ ಕಡೆ ನೋಡಿದುವು.

“ಎಂಥಾ ಮುರ್ಖರೋ ನೀವು! ಅಗತ್ಯ ವಾದರೆ ಅನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು ಸೀಳಿ ತಿನ್ನುವೆನೇ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ಚಿನ್ನಾರಿ ಮುಚ್ಚಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಿಠಾಯಿ ಕದಿಯು ವಂತಹ ನೀಚನೇ ನಾನು?” ಎಂದು ಒಂದು ಸಾರಿ ಗರ್ಜಿಸಿತು ಸಿಂಹ.

“ಅಂಜನೇಯ ವಂತದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ನಾನು ಕದಿಯುವೆನೇ?” ಎಂದಿತು ಕೋತಿ. “ಅ ಅಂಜನೇಯನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಜಾಂಬು ವಂತನು ನಮ್ಮ ಕುಲದ ಹಿರಿಯನಾಗಿರುವಾಗ ನಾನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವುದುಂಟೇ?” ಎಂದಿತು ಕರಡಿ.

ಈ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ “ನಾನಲ್ಲ” “ನಾನಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಕುದುರೆ ಕತ್ತಿ ಯೊಂದಿಗೆ “ಕಮ್ಮಾ, ಕಳ್ಳನ್ಯಾರೋ ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವ ಉಪಾಯ ಯೋಚಿಸು” ಎಂದಿತು. “ಅರೋ ಚಿಸುವದು ಬುದಿ ನನಗಲ್ಲಿದೆ? ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವೆಲ್ಲಾ ನರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಿದೆ” ಎಂದಿತು ಕತ್ತಿ.

ನರಿ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ “ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೇನಿದೆ

ಇದರಲ್ಲಿ? ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ಕ್ಷಣ
ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಡುವೆ" ಎಂದಿತು.

"ಹಿಡಿದುಕೊಡು ಮತ್ತೆ ಎಂದವು ಎಲ್ಲಾ.

" ನೀನೇಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಾರಿ ಅತ್ತಕಡೆ
ತಿರುಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದಿತು ನರಿ.
ಎಲ್ಲವೂ ಆಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ
ಕೊಂಡವು. ಅವು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತೆಗೆಯು
ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನರಿ ಅಲ್ಲಿಡ್ದ ಗಂಧದ ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ
ಕುಚ್ಚು ಜಾಲವನ್ನು ಅದಿ ತೆಗೆದು ಗವಾಚು
ಆಗಿ ಏನೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು.
ನಿಂತು ಮಿಕ್ಕ ಜಂತುಗಳೊಂದಿಗೆ "ಇನ್ನು
ನೀವು ಇತ್ತ ತಿರುಗಬಹುದು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ
ಬಂದು ನನ್ನ ಜಾಲ ಮುಟ್ಟಿರಿ. ಕಳ್ಳ ಯಾರೋ
ಹೇಳುವೆನು" ಎಂದಿತು.

" ಸಹಭಾಷಾ. ಒಳ್ಳೆ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ
ಯೋಚನೆ" ಎಂದುಕೊಂಡವು ಜಂತುಗಳು.
ಕುದುರೆ, ಕತ್ತಿ, ಸಿಂಹ, ಆನೆ, ಕೋತಿ
ನೊದಲಾದ ಜಂತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬರಾದ
ಮೇಲೊಬ್ಬರು ಒಂದು ನರಿಯ ಜಾಲ ಮುಟ್ಟಿ
ಹೋದವು.

" ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಡಿದುದಾಯಿತೇ?" ಎಂದು
ನರಿ ಕೇಳಿತು. " ಆಯಿತು...ಕಳ್ಳ ಯಾರು
ತಿಳಿಯಿತೇ" ಎಂದು ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ
ಕೇಳಿದವು.

" ತೊಂದರೆ ಪಡಬೇಡಿ. ಈ ಸಾರಿ
ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯನ್ನು
ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ" ಎಂದಿತು ನರಿ.

" ಸರಿ" ಎಂದು ಜಂತುಗಳೆಲ್ಲಾ
ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು
ತೋರಿಸಿದವು. ಆಗಲೇ ಅವು ತಮ್ಮ ಕೈ
ಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು.

' ಇದೇನಿದು-ನಮ್ಮ ಕೈಗಳು ಈ ರೀತಿ
ಬಣ್ಣವಾಗಿದೆ. ಸುವಾಸನೆ ಸಹ ಬರುತ್ತಿದೆ
ಯಲ್ಲಾ' ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟವು.

ನರಿ ಅವುಗಳ ಕೈಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಗಂಧ
ವಿಡ್ಡ ಜಂತುವನ್ನು " ನೀನು ಕಳ್ಳನಲ್ಲ" ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಜಂತುಗಳು ಆ
ರೀತಿ ಹಾದುಹೋದ ಮೇಲೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲಿ
ಉಳಿದಿತ್ತು.

ಇಲಿಯೂ ಸಹ ಕೈ ತೋರಿಸಿ ದಾಟಿ
ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ನರಿ "ನಿಲ್ಲು, ನೀನೇ
ಕಳ್ಳ" ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡಿ ಕಿರಿ

ಚಿತು. ಇಲಿ ಓಡಿ ಹೋಗಲು ಹವಣಿಸಿ
ತಾವರೂ ಬೆಕ್ಕು ಅದನ್ನು ಓಡಿದು ಕೂರಿಸಿ
“ಕದಲಿದೆಯೋ, ಜಾಗ್ರತೆ! ಏನೆಂದು
ತಿಳಿದಿರುವೆ, ಹಾಂ” ಎಂದಿತು.

ಕುದುರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು “ನೀನೇಯೋ,
ಚಿನ್ನಾಂಕಿಯ ಮಿತ್ರಾಯಿ ನುಂಗಿದ್ದು” ಎಂದು
ಕೋಪದಿಂದ ಕೂಗಲು, ಇಲಿ “ಹೌದು,
ನಾ...ನೇ” ಎಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಿಚಕಿಚನೆಂದಿತು.

ಕೋತಿ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ
ಬಂದು “ಏನು ನಂಗನಾಚಿಯೇ ನೀನು!
(ಎಂದರೆ—ಮೇಲೆ ಏನೂ ಅರಿಯದಂತಿದ್ದು
ಒಳಗೆ ಕಪಟತನವಿರುವುದು) ಕಳ್ಳ
ಯಾರೊಂತ ತಿಳಿದರೆ ಅದರ ಬಾಲ ಕಚ್ಚಿ
ತುಂಡು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನೀನೇ ಅಲ್ಲಿವೆ
ಹೇಳಿದ್ದು!” ಎಂದು ಇಲಿಯ ಬಾಲವನ್ನೇ
ಬಲವಂತವಾಗಿ ತುರುಕಲು ನೋಡಿತು.
ಸಿಂಹ ಆಗ ಅದ್ಭುತ ಬಂದು “ನಿಲ್ಲು, ಶಿಕ್ಷೆವಿಧಿಸ
ಬೇಕಾದುದು ನಾನು” ಎಂದು ಕೋತಿಗೆ
ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ನಾಯ ಕವೆ ತಿರುಗಿ “ಮಂತ್ರಿ
ಪ್ರಂಗವನೇ, ಈ ಮೂವಿಕಾಥಮನು ಚೋರ

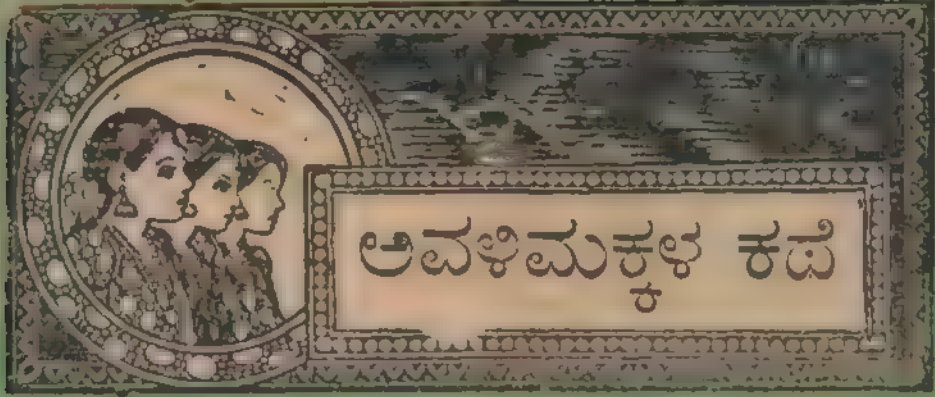
ನೆಂದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಿತು?” ಎಂದು
ಕೇಳಿತು.

ನರಿ ನಗುತ್ತಾ “ಪ್ರಭೂ, ನನ್ನ ಬಾಲ
ವನ್ನು ಎಳೆಯುವಾಗ ಕಳ್ಳರು ಯಾರೋ
ತಿಳಿಯುವದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನಾದುದರಿಂದ ಈ
ಇಲಿ ಭಯದಿಂದ ನನ್ನ ಬಾಲವನ್ನೇ ಮುಟ್ಟಿ
ಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಂಟಿ
ಕೊಂಡ ಗಂಧ ಇದರ ಕೈಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.
ಗಂಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದ ಕಂಡುಹಿಡಿದೆ”
ಎಂದಿತು.

ನರಿಯ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗೆ ಸಿಂಹ ಮೆಚ್ಚಿ
ಕೊಂಡಿತು.

ಆತರುವಾಯ ಬೆಕ್ಕಿನೊಂದಿಗೆ “ಎಲೆ
ಬೆಕ್ಕೇ, ನಮ್ಮ ಚಿನ್ನಾಂಕಿಗೆ ದ್ರೋಹವೆಣಿಸಿದ
ಈ ಕಿರಾತನಿಗೆ ಈ ಸಫೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲು
ಅರ್ಹತೆಯಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಮೇಲಿನ ಹಂತಕ್ಕೆ
ಕರೆದೊಯ್ದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುವ ಅಗಾಧ
ಕೂಪದೊಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಬಿಡು” ಎಂದಿತು.
ಕೂಡಲೇ ಬೆಕ್ಕು ಆ ಕಲಸ ಮಾಡಿತು—ಇಲಿ
ಒಂದು ಬಿಲವನ್ನು ಸೇರಿತು.

17

[ಉದಯನನು ಹೆಗ್ಗೋ ಗಡ್ಡವನನ್ನು ಸಂಭವಿಸಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನೂ ಬರಲು ಒಂದು ಮಡಕೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಾಪನು, ತನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಯಾಗುವಂತೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ನಿರ್ಮಿಂಭಿಸಿದ. ರಾಕ್ಷಸನು ಉದಯನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರುವಂತೆ ನಿರೀಧನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ. ನಂತರ—]

ಉದಯನನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಆತನ ಹತ್ತಿರವಿಷ್ಟ ಭಸ್ಮ, ಅಂಜನಗಳನ್ನು ತಂದು ತನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ರಾಕ್ಷಸನು ನಿರೀಧನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವಾಗ ಹಿಂದೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಆತನನ್ನು ಸಹ ಮೂಗನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ.

ನಿರೀಧನು ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಕಡೆಗೆ ಮಾಳವದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಉದಯನನಿಗೂ ನಿರೀಧನಿಗೂ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ, ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಹೋಲಿಕೆ ಇದ್ದಿತಾದಕಾರಣ ಆತನೇ ಉದಯನನೆಂದು ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳು ತುಂಬಾ

ಆದರಾಭಿಮಾನಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಪ್ರತಾಪನೂ ಸಹ ಬಂಜಾತನು ಉದಯನನೇ ಎಂದುಕೊಂಡ. ತಾನು ಭಸ್ಮ, ಅಂಜನಗಳನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸಿದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಪ್ರತೀಕಾರಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಉದಯನನು ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಭಯಗೊಂಡ. ಆದರೆ ಹೊರಗೆ ಮಾತ್ರ ಏನೂ ಅರಿಯದವನಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ "ಎನಯ್ಯಾ, ನೀನು ಹೋದ ಕಾರ್ಯ ಕಾಯೋ ಹಣ್ಣೋ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ.

'ಜಂದಮಾಮ'

ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಾನು ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳೂ, ರಾಜನೂ ತನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಆದರಿಸಿ ಭಜಿಸುವುದರಿಂದ ಏಕೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವರೋ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. 'ನೀವು ಪ್ರಾಯಶಃ ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೋ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದವನಂತೆ ಭಾವಿಸಿರಬಹುದು' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಎಂದರೆ ತನಗೆ ಮೂಕತನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಏನು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊದಲಿ ತಾನು ಮೂಗನೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ.

ರಾಜ ಬೆಕ್ಕಸಬೆರಗಾದ. "ಅದೇನದು ಉದಯನ? ನೀನು ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗುವಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲಾ! ಈಗ ಮೂಗನಾದೆ ಎಂದರೇನು? ತುಂಬಾ ಸೋಜಿಗವಾಗಿದೆ" ಎಂದು.

ಉದಯನನ ಹೆಸರು ರಾಜ ಯಾವಾಗ ಹೇಳಿದನೋ, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಬರೆಯುವ ಸಲಕಂಠಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿದ. ಅವು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ತಾನು ಉದಯನನು ಅಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಆತನು ತನ್ನ ಸಹೋದರನೆಂದೂ, ಆತನ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿಯದೆ ತಾನು ಆತನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಈ ರೀತಿ ಹೊರಟು ಬಂದಿರುವೆಂತಲೂ, ತನ್ನ ಸಹೋದರನು ಇರವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಸಂತೋಷಪಡುವುದಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಅದರಮೇಲೆ ಒರೆದು ತೋರಿಸಿದ.

ರಾಜನಿಗೆ ಆಗ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಬಂಧವಾಳ ಎಲ್ಲಿ ಹೊರಬೀಳುವುದೋ ಎಂದು ಭಯಗೊಂಡ. ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ರಾಜನಿಗೆ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಗಾಳ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತು 'ಹೇಗೋ ಉದಯನನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ಭಸ್ಮ ಮತ್ತು ಅಂಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಅವನ ಪೀಡೆ ತೊಲಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇಪ್ಪರೆ ಇವನೆೊಬ್ಬ ಹಾಜರಾದನಲ್ಲಾ ಪ್ರಾರಬ್ಧ. ಉದಯನನ ವಿಷಯ ಯುಧಾರ್ಥವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರಮಾದ ಬಯಸಿ ತಂದು ಕೊಂಡಂತೆ ಆಗುವುದು' ಎಂದುಕೊಂಡ.

ಈಗ ಪ್ರತಾಪನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿತು. 'ಉದಯನನು ಹೇಗೂ ಈ ವೇಳೆಗೆ ರಾಕ್ಷಸನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಸತ್ತುಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇವನನ್ನು ಹೇಗಾ

ದರೂ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿದರೆ, ಮೂರನೆಯವ ನೊಬ್ಬ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನೂ ಎಂದಾ ದರೂ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಗದೆ ಹೋಗಲಾರ. ಆಗ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಿಗೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿರುವು ದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿಸಿದ.

ಈ ರೀತಿ ಅಂದುಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಿತನೊಂದಿಗೆ "ಅಯ್ಯಾ ತರ.ಗನೇ, ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮಾತೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಆತನು ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಮಾತ್ರವಿಲ್ಲಿದ್ದ ಅತರುವಾಯ ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನೋ ನಾನರಿಯೆ. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಈ ಸಂದಿಗೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಆಗ ಬಹುದಾದ ಸಹಾಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವೆನು. ಉದಯನನನ್ನು ಹುಡುಕುವುದರಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ, ನನ್ನ ಸೇವ ಕರು ಒಂದಿಬ್ಬರನ್ನು ನಿನೊಂದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವೆನು" ಎಂದನು.

ಪರವೋಪಕಾರವಾಯಿತು ಎಂದಂತೆ ನಿಶ್ಚಿತನು ರಾಜನಿಗೆ ತಲೆಬಗ್ಗಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ. ಆಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿ ಯನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕರೆದು "ಈ ತರುಗನ ಸಂಗಡ ನಮ್ಮ ಭಟರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕಳುಹಿಸು. ಉರಾಣಿ ಸೇರಿದಕೂಡಲೇ ಮೂರನೆಯವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಇವನನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡುವಂತೆ ಹೇಳು" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದ.

ಮಂತ್ರಿ, ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡ. ಆದರೆ ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ತಲೆ ಹಾರಿ

ಹೋದೀತು. ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ ರಾಜನ ಆಪ್ತನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಭಟರನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತನ ಸಂಗಡ ಹಿಂಬಾಲಕರನ್ನಾಗಿ ಕಳು ಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ.

ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಉದಯನನ ವಿಷಯ ನೇರಾ ಯತೋ ತಿಳಿಯೋಣ. ಇನ್ನೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಅನುಮಾನವು ಬೀ ದಂತೆ ಎನೋ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಗಡ್ಡದವನೊಂದಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೆ ಮಾಡಿದ ಆದಕ್ಕೆ ಅವನು "ನನ್ನನ್ನು ಎಂದಿ ನಂತೆ ನೇಕು ಹಾಕಿಬಿಡು. ನೀನು ಮಾತ್ರ ಅವನು ಬರುವವೇಳೆಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಅವತಿಟ್ಟು

ಕೊಂಡಿರು. ಸಮಯ ನೋಡಿ ಹೊರಗೆ
ಜಾರಿಕೊ. ಆತರುವಾಯ ಮಿಕ್ಕ ಕಾವಲು
ಗಾರರೊಂದಿಗೆ ನೀನೂ ಕಾವಲು ಕಾಯಲು
ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಸಹೋದರರ ವಿಷಯ
ತಿಳಿದ ಕೊ. ಸದ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ
ವೆಂದರೆ ಇದೇ" ಎಂದನು.

"ರಾಕ್ಷಸನು ಬಂದು ಮೂರನೇ ಮಡಕೆ
ಎಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ?" ಎಂದ ಉದಯನ.

"ಅದಕ್ಕೊಂದು ಉಪಾಯವಿದೆ. ನಾವು
ಈ ಮೊದಲು ಒಂದು ಕಡೆ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ
ಮಡಕೆ ಚೂರುಗಡನೆಲ್ಲಾ ವ.ತ್ರಿ ತಂದು
ಇಲ್ಲಿ ಹಾಕೋಣ" ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ ಗಡ್ಡ
ದವನು.

ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಚೂರುಗಡನ್ನು ತಂದು
ಸುಲಿದರು. ರಾಕ್ಷಸನು ನಾಳೆ ಬರುವನೆಂ

ದಾಗ ಉದಯನನು ಗಡ್ಡದವನನ್ನು ನೇತು
ಹಾಕಿ, ತಾನೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡನು.

ನೆನಿಸಿದ್ದಂತೆ ಮರುದಿನ ರಾಕ್ಷಸ ಬಂದು
ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ ಕೂಡಲೇ ಮೂರನೇ
ಮಡಕೆ ಚೂರು ಚೂರಾಗಿರುವುದು ಕಾಣೆ
ಸಿತು. "ಇದು ಯಾರ ಕೆಲಸವೋ?" ಎಂದು
ಜೊಬ್ಬಿಯಡುತ್ತಾ ಗಡ್ಡದವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ
ಬಂದನು.

ಗಡ್ಡದವನು ಕೊದಲದೆ "ಜೀಯಾ,
ನೇತಾದಿ ನೇತಾದಿ ಬೇಸರವಾಗಿ ತುಸ
ಹೊತ್ತು ಜೋತಾಟ ವಾಡೋಣವೆಂದು
ಜೋತಾಟವಾಡಿದೆ. ಆ ತೂಗಾಟದಲ್ಲಿ
ನಾನು ಹೋಗಿ ಆ ಮಡಕೆಗೆ ತಲೆ ಹೊಡೆದು
ಕೊಂಡೆ. ಅದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಚೂರು
ಚೂರಾಯಿತು. ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಪಾಮರ
ನನ್ನು" ಎಂದನು.

"ನೀನು ಹಾಳಾಗಲಿಲ್ಲವೇಕೆ" ಎಂದು
ಬೇಸರದಿಂದ ಸುಡಿದ ರಾಕ್ಷಸ.

ಈ ಮಾತು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ
ಉದಯನನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾರಿಕೊಂಡ.
ಹಗಲು ಪಹರೆಯವರು ಕೊಳಕ್ಕೆ ಹೊರಡು
ತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ತಾನೂ ಸಹ ಹೊರಟ.
ತನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರಲು ನಿರೀಕ್ಷೆ
ರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟನೆಂದೂ, ಸಂಧ್ಯೆ
ನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಕೊಳದಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೂ

ಚಂದಮಾಮ

ಅಂದು ಮಾತಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉದಯನನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ.

ಇದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಉದಯನನು ಬೆಚ್ಚಾವ. ತಾನಿಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಾಗ ನಿಶೀಥನು ಎಲ್ಲಿಂತ ಹುಡುಗುವನು? ಆತನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ? ಹೇಗಾದರೂ ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವೆಂತು ಸಾಧ್ಯ? ಏನೂ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯ ಗಡ್ಡದವನೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಮತ್ತೆ ಸಂತೋಷಗೃಹವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಗಡ್ಡದವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಆದರೆ ಅದೇನು ಏಟಕ್ಕೆ ವೇಗ? ಆ ಕೂಡಲೆಯ ಬಾಗಿಲು ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆದಿದೆ. ಗಡ್ಡದವನೂ ಇಲ್ಲ. ರಾಕ್ಷಸನೂ ಇಲ್ಲ. ದೂಲಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ಹಗ್ಗ ಮಾತ್ರ ನೇತಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಈ ದೃಶ್ಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ಉದಯನನಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆ ಬೀಳುವಂತಾಯಿತು. 'ನನ್ನ ಆಶೆ ಎಲ್ಲಾ ಗಡ್ಡದವನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಆಯಿತಲ್ಲಾ! ಅವನು ಏನಾದ? ಮತ್ತೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ನೋಡಿದರೆ ರಾಕ್ಷಸನು ಗಡ್ಡದವನನ್ನು ಮೇಲೆ ಉರಿದು ಬಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವುದು. ಗೃಹಕಾರ ಕೂಡ ಯಾಗಿ ಗಡ್ಡದವನನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿರಲಾರನಷ್ಟೇ! ಇರಲಾರದು. ಆ ರೀತಿ ಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಗಡ್ಡದವನು

ಯಾವುದೋ ಯುಕ್ತಿ ಹೂಡುವತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಬೇಕು' ಎಂದು ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿರುವ ಕೋಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಲಾಗಿ ಹುಡುಕಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ.

ಆ ರೀತಿ ಹಡಕುತಿರುವಲ್ಲಿ ಉದಯನನ ಕಾಲು ನೆಲದ ಮೇಲಿಷ್ಟ ಒಂದು ಸನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಎದುರುಗಿಟ್ಟ ಗೋಡೆ ಎರಡಾಗಿ ಸೀಳಿ ಅಡ್ಡೊಂದು ದಾರಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಉದಯನನು ಮುಂದೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟ. ಅಷ್ಟೇ ಎರಡನೇ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದ ಏಕೆ ಗೊತ್ತೇ? ತನಗಿದುರಾಗಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕದದ್ದಾರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರ ಮೇಲಿಂದ ಮೂರು ಭೀಕರ ವಾದ ಸರ್ಪಗಳು ಬುಸಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವು. ಗಡ

ಬಂಗಾರಮಯವಾಗಿತ್ತು ತುಸು ಹೊತ್ತು ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಆ ಕೋಣೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯದ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಗಡ್ಡದವನಿಗಾಗಿ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆ ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಸನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಆತನ ಕಾಲು ಬಿದ್ದು, ಎದುರುಗಿದ್ದ ಗೋಡೆ ಹಿಂದಿ ನಂತರೇ ಇಬ್ಬಾಗವಾಗಿ ಸೀಳಿ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಹಿಂದಿನಬಾರಿ ನಡೆದಂತೆಯೇ ಯಾವುದೋ ವಿಚಿತ್ರ ನಡೆಯುವುದೆಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟ.

ಈ ಸಾರಿಯೂ ಸಹ ಒಂದು ದ್ವಾರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆದರೆ ಇದು ಬೆಳ್ಳಿಯದ್ದಾರ. ಇದನ್ನು ಆರು ಸರ್ಪಗಳು ಕಾಡುಕೊಂಡಿವೆ. ಹಿಂದೊಂದುಸಾರಿ ಉಪಾಯ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದನಾದುದರಿಂದ ಈ ಸಾರಿಯೂ ಸಹ ಮಡಕೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿ ಈ ದ್ವಾರದಿಂದಲೂ ಸಹ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಒಳಕ್ಕೆ ಸುಗ್ಗಿದ.

ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈಸಾರಿ ಮಡಕೆ ಉರುಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಆ ಬೆಳ್ಳಿ ಗೋಡೆಗೆ ತಗಲಿ ಚೂರುಚೂರಾಯಿತು. ಉದಯನ ಅದರಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ. ಕೋಣೆಯ ನೆಲ ಮತ್ತು ಗೋಡೆಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮಾಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಕೌತುಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡು

ದವನು ಒಳಗೆ ಇರಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಈ ಸರ್ಪಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೆಂತು? ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದ. ಮಿಂಚಿತಂತೆ ಹೊಳೆಯಿತು ಎಂದು ಉಪಾಯ

ಹಿಂದೆ ಗಡ್ಡದವನಿದ್ದ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಮಡಕೆಯೊಂದನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಉರುಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮಡಕೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿ, ಮುಚ್ಚಳ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಒಂದೇ ಉರುಳಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ದ್ವಾರವನ್ನು ಹಾಡುಬಿಟ್ಟ. ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದ. ಮತ್ತೇನೂ ಪ್ರಮಾದವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೊರಗೆ ಬಂದ.

ಈ ಕೋಣೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಉದಯನನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೋರೈಸಿದವು. ಆ ಕೊಠಡಿಯ ಗೋಡೆಗಳೂ, ನೆಲ, ಎಲ್ಲಾ

ಕಾಡಿದ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವೊಂದು ಸನ್ನೆಯೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೊರಡಿಯ ಚಾವಣಿಯಿಂದ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿ ಸರಪಳಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಾರಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಎಳೆದ. ಎದುರಾಗಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಿ ಗೋಡೆ ಸೀದಾ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದಾರಿ ಎರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು. ಈಬಾರಿಯೂ ಸಹ ಒಂದು ದ್ವಾರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಇದು ರತ್ನಗಳಿಂದ ಹುದುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ದ್ವಾರ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ಸರ್ಪಗಳು ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಈವರೆವಿಗೂ ಮಡಕೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹೇಗೋ ಬಂಗಾರದ ದ್ವಾರ, ಬೆಳ್ಳಿ ದ್ವಾರ ದಾಟಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾಯಿತು. ಆ ಮಡಕೆ ಈಗ ಒಡೆದು ಹೋಗಿದೆ. ಮತ್ತೇನು ದಾರಿ? ಇ ತಹ ದ್ವಾರಗಳು ವತ್ತಿ ಇನ್ನೆನ್ನು ದಾಟಿ ಬೇಕೋ? ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾದಗಳನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳಬೇಕೋ? ಹೋಗಲಿ, ಹಿಂತಿರುಗುವಾ ಎಂದರೆ ಬೆಳ್ಳಿದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಆರು ಸರ್ಪಗಳೂ ಬಂಗಾರದ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಮೂರು ಸರ್ಪಗಳೂ ಕಾದಿವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ರತ್ನದ ದ್ವಾರವನ್ನು. ಪ್ರವೇಶಿಸೋಣವೆಂದರೆ ಒಂದಲ್ಲ, ಎರಡಲ್ಲ, ಹನ್ನೆರಡು ಸರ್ಪಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಈ ಗಂಡಾಂತರ ಕಳೆಯುವುದು?

‘ದೇವರೇ ಇನ್ನೇನು ಗತಿ’ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆ ರತ್ನದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಆಲೋಚಿಸಿದರೂ ಪ್ರಾಣದ ಅಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗುವ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಕೊಂಡು ವತ್ತಿ ಯಾವುದೂ ಸರಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಮೊದಲು ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಸರ್ಪಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸಬೇಕು.

ಮರು ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲದೆ ಉದಯನನು ಸರನೆ ಕತ್ತಿ ಹಿರಿದು, ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಸರ್ಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬೀಸಿದ. ಆ ಎಲೆಗೆ ಆರು ಸರ್ಪಗಳು ಹತವಾದವು. ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಕತ್ತಿ ಬೀಸಿದ. ಈ ಸಾರಿ ಐದು ಸರ್ಪಗಳ ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಉದುರಿದವು. ಒಂದು ಸರ್ಪ

ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಇನ್ನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸ ಬಹುದಷ್ಟೇ? ಉದಯನನು ಗುರಿ ನೋಡಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಕತ್ತಿ ಬೀಸಿದ. ಆದರೆ ಆ ಸರ್ಪ ಆ ಎಟು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ತಟಕ್ಕನೆ ಬಂದು ಉದಯನನ ಕೈಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿತು. ಕೈ ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕತ್ತಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು.

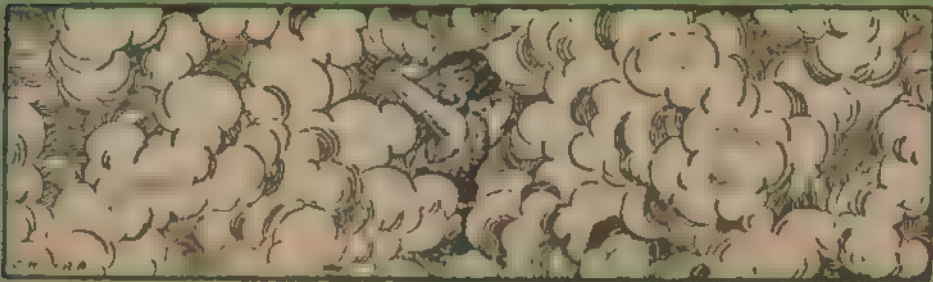
ಎಷ್ಟವೇರುತ್ತಿದೆ ಉದಯನನಿಗೆ. ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಬೆವರಿತು. ಅಲಸ್ಯವಾದರೆ ಮೃಗಕೈ ಸಂಚಕಾರ ಒದಗುವುದು. ಉದಯನನು ಕೂಡಲೇ ಕತ್ತಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹಿಂದೆ ಎಟುಗೆ ತನ್ನ ಕೈ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಂಡ. ಮತ್ತೊಂದು ಎಟುಗೆ ಆ ಸರ್ಪ ನನ್ನೂ ಸಹ ತುಂಡರಿಸಿ ಚೆಲ್ಲಿದ. ಮರು ಕ್ಷಣವೇ ಸ್ವುತಿ ತಪ್ಪಿ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದ.

ಈ ರೀತಿ ಹಾನಿವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದನೋ ತಿಳಿಯದು ಉದಯನನಿಗೆ. ಮತ್ತೆ ಪ್ರಣ್ಣೆ ಬಂದಾಗ ಎದ್ದು ನೋಡಲು ಕೈಯಿಂದ ರಕ್ತ ಸುರಿತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಣ್ಣ ಕೊಳವೇರ್ಪ ಟ್ಪತ್ತು. ಇನ್ನೂ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ.

ಉದಯನನು ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತಲೇ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಲು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಹೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನು ಸೇವಿಸುವ ದೇವಿಯ ವಿಗ್ರಹವಿದೆ. ದೇವಿಯ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ನೂಲೊಂದು ತಲೆಗಣ ಹಾರವಿದೆ. ಬಾಯಿಯಿಂದ ಭುಗಭುಗನೆ.ದ. ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಜ್ಯೋತಿ, ಆ ಜ್ಯೋತಿಯಿಂದ ಕಿರಣಗಳು ಒರತ್ತಿವೆ. ದೇವಿಯೊಂದು ಕೈ ಚಾಚಿದ್ದಾಳೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹದ್ದು ನಿಂತಿದೆ ದೇವಿಯ ವಿಗ್ರಹ, ಆ ವಾತಾವರಣ ತುಂಬಾ ಭಯಂಕರವಾಗಿತ್ತು.

ಅದರೂ ಉದಯನನು ಚಲಿಸರಿಲ್ಲ. ಫೈರ್‌ವಹಿಸಿ ವಿಗ್ರಹದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದ. ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟನೋ ಇಲ್ಲವೋ ದೇವಿಯ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಹೊಗೆ ಹೊರಟು ಗುಹೆಯಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಿತು. ಆ ಹೊಗೆಯಲ್ಲಿ ಉದಯನನಿಗೆ ಉಸಿರಾ ಡಲೂ ತಡಕಾಟವಾಯಿತು.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಶಿಗ ನನಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ನನಗಿಂತಲೂ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಹಿರಿಯನು. ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ತಿನ್ನಲು ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಹಸರುದ್ದೋಣಿ ರೊಟ್ಟಿಯ ಗಟ್ಟಿನೊಂದಿಗೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅವಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ದೋಣಿ ಹತ್ತಿ ರಾಜಮಹೇಂದ್ರನರಕ್ಕೆ ದೋಣಿ ತಿನ್ನೆವು. ದೋಣಿ ಮುಕ್ತಾಮಲ ಸೇರಿತು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಚೀಲಗಳನ್ನು ತಂದು ಹಾಕಿದರು. ಹಾಗೂ ಕೆಲವರು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಉದ್ದನೆಯ ತೆಳ್ಳನೆಯ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನಿದ್ದ.

ಅತನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ದೋಣಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವರು "ಬನ್ನೀ ಬೇರಾ ಜುಗಾರೂ" ಎಂದು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು.

"ಬಲಿತಮಾಪೆ ಮನುಷ್ಯ, ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ವಾದ ಕಥೆಗಳು ಈತನಿಗೆವೋ ಬರುತ್ತವೆ" ಎಂದು ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮಿಸೆಮರಿ ಯಣ್ಣು ಹೇಳಿ, "ರಾಯರೇ, ತುಂಬಾ ಚಮತ್ಕಾರವಾದ ವಿಷಯ ಯಾವುದಾದರೂ ಹೇಳಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅತನು "ಸರಿ"

ಎಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿತ.ಕೊಂಡು ಈರೀತಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

"ಇದೊಂದು ತುಂಬಾ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಿಷಯ. ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ. ನಾನು ಆಗ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕಿಂತಲೂ ತುಂಬಾ ದುಬಾರಿಯಾದುದರಿಂದ, ನಾನೂ ದೊಡ್ಡ ಭವನದಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಹಿಂದು ಹಳೇ ವನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಕಡಮೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಹಿಡಿದು ಅದರಲ್ಲಿ ತಂಗಿದೆ.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ನೀರೂ, ಅಹಾರ ನನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗದೆ ಅನಾರೋಗ್ಯ ವುಂಟಾಯಿತು. ಜ್ವರ ಬಂದು ಹದಿನೈದು ದಿನ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದೆ. ಆ ಹದಿನೈದು ದಿನ ನನ್ನ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಆ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯವೇ ಇತ್ತು. ಈ ಮನೆಗೆ ಎಂದು ಬರ ದಿದ್ದರೋ ಸುಣ್ಣು! ಗೋಡೆಯನ್ನೇಲೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗಾರೆ ಪದರ ಕಿತ್ತುಹೋಗಿ, ವಿವಿಧ ಆಕಾರಗಳೇ ಪರಿಚ್ಛಿದ್ಧವು. ಅಪ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಆಕಾರ ಪೂರಾ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ

ಕಾಣಿಸಿತು. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಲು, ಗಾರಿಕೆತ್ತರೋದ ಆ ಸ್ಥಳ ಮನಃಪ್ರಸಂತೆ ಇದ್ದುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನಾನು ನಮ್ಮೊಳಿನ್ನಿ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಅರಿತಿದ್ದ ಕೋಟೀಶ್ವರ ಕೋಟಿಯು ಶಿಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೋಲಿತಿತ್ತು. ಭಾರಿ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಯಂಥ ಬೊಟ್ಟು ಆತನದು. ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಚಿಟಿಕೆ ನಸು ಹಿಡಿಯುವ ಮೂಗು. ಇನಿತಾ ದರೂ ಬೆಂಧವಿದ್ದೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಆ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಬೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತ್ಯವಾಯಿತು.

ಎಲ್ಲಿಯ ಮುಕ್ಕಾಮಲ! ಎಲ್ಲಿಯ ಅಮೇರಿಕಾ!! ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ವೈಲುಗಳ ಅಂತರವಿದೆ. ನನ್ನೇನೋ ಇಷ್ಟದೂರ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ಬಂದೆ, ಅದರೆ ನಮ್ಮ ಕೋಟಿಯು ಶಿಟ್ಟಿ ಎಂದೂ ಉರು

ಬಿಟ್ಟು ಕದಲುವ ಆಸಾಮಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆತನೇ ಕದಲದೆ ಇರುವಾಗ ಆತನ ಚಿತ್ರ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದು ಈ ಕೋಣೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತೋ ನನಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು. ಏನಿದು ವಿಚಿತ್ರ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಚಿತ್ರದಕೆ ನೋಡಿದೆ. ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಕುಳಿತಿದು ವಂತೆ ಕಂಡುಬಂದ ಚಿತ್ರ, ಮರುದಿನ ನಾನು ಮಲಗಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆಯೇ, ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಪವಡಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಇದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸೋಜಿಗವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನು ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. “ಈ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೀನೇನಾದರೂ ನುಟ್ಟಿದೆಯಾ?” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ವೆಂದು ಉತ್ತರ ಬಂತು. ನನಗೇನೂ ತೋರ ಲಿಲ್ಲ. ಆ ಚಿತ್ರದಕಡೆ ಹಾಗೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟೆ. ನೌಕರನು ನಡುನಡುವೇ ಬಂದು ಬಿಷ್ಣು, ಗಂಜಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ.

ದಿನಗಳು ಒಂದೊಂದರಂತೆ ಉರುಳಿದವು. ನನಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ರೋಗ ಗುಣ ಮುಖವಾ ಯಿತು. ಆದರೆ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರ ಹಾಗೇ ಮಲಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಾತುಕ ವೇನೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಗುಂಡಗೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆತನ ಜೊಟ್ಟಿ ಕ್ರಮೇಣ ಕರಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮೂಗೂ ಸಹ ಚಪ್ಪಟೆ

ಚಂದಮಾಮು

ಯಾಯಿತು. ಅದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಆ ಕಷ್ಟನೆಯ ಶರೀರ ಛಾಯೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಬಂದು ಮೊದಲು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಚಿತ್ರ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದು ಕಡೆಗೆ 'ಕೋಟಿಯ್ಯನ ಚಿತ್ರವೇ ಇದು?' ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಬದಲಾಯಿಸಿತು.

ನನಗೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಚೈತನ್ಯ ಬಂದ ತರುವಾಯ ಒಂದು ದಿನ ನೌಕರ ನೊಂದಿಗೆ "ಲೋ ಮಾಣೆ. ವಾರ್ತಾ ಪತ್ರಿಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ತಂದು ಕೊಡು" ಎಂದೆ. ಅವನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ತಂದು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿದ. ಪತ್ರಿಕೆ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಿರಬೇಕು! 'ಗೋದಾವರಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಮುಕ್ಕಾ ಮಲ ನಿವಾಸಿ, ಕೋಟಿಯ್ಯಾಧೀಶ್ವರನಾದ ಕೋಟಿಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ ದಾರುಣವಾದ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ಸತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಗಣ್ಯವೈದ್ಯ ರೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ಔಷಧಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ' ಎಂದಿತ್ತು.

ನಾನು ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿಸುಟು ಗೋಡೆಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದೆ. ಕೃಶ ವಾಗಿರುವ ಕೋಟಿಯ್ಯನ ಚಿತ್ರ ಬಾಧೆಯಿಂದ ಅತ್ತಿತ್ತು ಉಳುಳುಡುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಆ ದೃಶ್ಯನೋಡಿ ನನ್ನ ಎದೆ ನೀರಾಯಿತು. ನಾನು ಕೂಡಲೇ ಮತ್ತೊಂದು ಕೊಠಡಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿರ ತೊಡಗಿದೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಮೂರು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ ಸ್ನೇಹ ಕೋಟಿಯ್ಯನನ್ನೂ ದುಃಖವಾಗರ ದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥನಾದನೆಂದು ಇತ್ತು. ನಾನು ಕಣ್ಣೆದು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆತನ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಕೋಣೆಗೆ ಹಿಡಿದೆ. ಅದರೇನು ಆಯಿತು ಗೊತ್ತೇ? ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬೊಂಬೆಯಿಲ್ಲ! ಸುಣ್ಣಕಿತ್ತು ಹೋಗಿ ಕರ್ರಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಷ್ಟು ಜಾಗ ಸುಣ್ಣ ಬಳಿದಂತಿತ್ತು. ನಾನು ಕೂಡಲೇ ನೌಕರನನ್ನು ಕೂಗಿ "ಅಯ್ಯಾ, ಈ ಕೋಣೆಯನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿ, ಸುಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿದರೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

"ಅಂತಹದೇನೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದನವ.

ಪೇರಿರಾಜರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಸಿ
ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಟ್ಟರು. ಕೇಳಿದವರೆಲ್ಲಾ ಈ
ಕಥೆ ಕೇಳಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.
“ಬಹಳ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ
ಕೋಟೆಯು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಆಕಾರ ಸಾವಿರಾರು
ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರೇನು? ತುಂಬಾ
ಸೋಜಿಗದ ವಿಷಯವೇ ಸರಿ” ಎಂದು
ನುಡಿದ ಒಬ್ಬಾತ. ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಂದ “ಅಷ್ಟೇ
ಅಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಅಜೀರ್ಣವಿರುವ ಸರ್ವಾತ್ಮಿಪ್ಪ
ಕೆಟ್ಟುಯಿಲ್ಲಿ ಆದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆ ಗೋಡೆ
ಮೇಲಿರುವ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗುವುದು. ಇಲ್ಲಿ
ಈತನು ‘ಹರಹರ’ ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವ
ಚಿತ್ರ ಮಾಯವಾಗುವುದು ತುಂಬಾ
ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ.” ಎಂದ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ
ಬೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೊಬ್ಬರು “ಆದರೆ ಪೇರಿ
ರಾಜರೇ, ನೀವು ಅವೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ
ಹೋದಿರಿ? ಅವೇರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶ
ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿಬಂದವರೆಲ್ಲಾ ಕನಿಷ್ಠ ಏಳು

ಜುಟ್ಟು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಕ್ರಾವು ಬಿಡುವುದೂ,
ಪಂಚೆ? ಬದಲು ಸೊಟು ಹಾಕುವುದೂ
ಪದ್ಧತಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ
ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಜುಟ್ಟು,
ಪಂಚೆ ಎಂದೂ ಬದಲಾಯಿಸಿದಂತೆಯಾಗಲೀ
ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆಯಾಗಲೀ ನೆನಪಿಲ್ಲ
ವಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಮುಕ್ಕಾವಲದಲ್ಲಿ ಕೋಟೆಯು
ಕೆಟ್ಟು ಎಂಬ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರ ಯಾರಿದ್ದರು?
ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರನ ಮಾತೇಕೆ ಒಬ್ಬ
ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಯೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ” ಎಂದ
ಕೇಳಿದರು.

ಪೇರಿರಾಜ ನಗುತ್ತಾ “ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದ
ರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅದ್ಭುತವೆಲ್ಲಾ ಇದೇ ಮತ್ತೆ.
ನಾನು ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಹೋಗದಿದ್ದರೂ
ನಮ್ಮ ಮುಕ್ಕಾವಲದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರನು
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನೀವು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಥೆ
ಯೊಂದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಲ್ಲವೇ? ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಅದ್ಭುತವಾದುದೇನಿದೆ? ಎಂದು ಕಿಣಿಯಿಂದ
ಡಬ್ಬು ತೆಗೆದು ಒಂದು ಬಿಟಿಕೆ ನಸ್ಯವೇರಿಸಿದ
ಮೂಗಿನ ಸೊಳ್ಳೆಗೆ.

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಗರೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಾನಾಗರವಿತ್ತು. ಆ ಹಾವು ಸರ್ಪ ರಾಜನಾದ ಅದಿಶೇಷನ ಅಭಿಮಾನ ಪಡೆದು ಸದಾ ಆತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಅದಿಶೇಷನು ಆ ಸರ್ಪ ದೊಂದಿಗೆ " ಏನಪ್ಪಾ, ನೀನು ಸರ್ಪದಾ ನನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ವ.ನಸ್ಸು ನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಕೋರಿಕೆಯಿರುವಂತಿದೆ. ನಾನು ಆ ಕೋರಿಕೆ ತೀರಿಸಬಲ್ಲವನಾದರೆ, ಸಂತಯ ಪಡದೆ ನನಗೆ ಹೇಳು" ಎಂದ.

ಆಗ ಆ ಮಹಾನಾಗನು ರಾಜನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ " ಪ್ರಭೂ, ನನಗೊಂದು ಕೋರಿಕೆಯಿರುವ ಮಾತು ನಿಜ. ತಾವು ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಯ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು" ಎಂದಿತು.

" ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ಹೇಳಿಪ್ಪಾ" ಎಂದ ಅದಿಶೇಷ.

ರಾಜನು ಸಮ್ಮತಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ನಾಗನು

ಸಂತೋಷಗೊಂಡು " ಸ್ವಾಮಿ ಆಶ್ರಿತರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ, ಗಣ್ಯನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆ ದಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಇತರ ಸರ್ಪಗಳಿಗಿರುವಂತೆಯೇ ಒಂದೇ ತಲೆಯಿರುವುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಡಂ ಬಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುಗಳಿಗಿರುವಂತೆ ಸಾವಿರ ಶಿರ ಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೋಗಲಿ, ಒಂದು ನೂರು ತಲೆಗಳು ನನಗಿರುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಕೃಪೆಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅದಿಶೇಷನು ನಕ್ಕು " ಹುಚ್ಚನೇ, ನನಗೆ ಸಾವಿರ ತಲೆಗಳಿರುವುದು ಏನೋದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ. ಈ ಭೂಲೋಕವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆ ತಲೆ ಗಳಮೇಲೆ ಹೊರಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯವಿರುವುದ ರಿಂದ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ, ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಒಂದೇ ತಲೆಯಿಂದ ಸಂತ್ಯಸ್ತ ನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ನೂರು ತಲೆ ಬೇಕು, ಇನ್ನೂರು ತಲೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೋರಿ, ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ತಂಟೆ ತಂದುಕೊಂಡರೆ, ಆ ತಲೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ತಾವತ್ರಯ ಪಡಬೇಕಾದೀತು. ಅದುದರಿಂದ ಇರುವ ಒಂದು ತಲೆಯಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು

ಸುಮ್ಮನಿರುವುದು ಲೇಸು" ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಆದರೆ ಆ ಸರ್ವಕ್ಕೆ ರಾಜನ ಮಾತು ಸರಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ. "ಈ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಏನೋ ಮಹಾ ಕೋರಿಕೆ ನೆರೆವೇರಿಸುವಂತೆ ಕೋರಿಕೋ ಎಂದು ಯಾಕಾದರೂ ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತೋ ನಾಬೇರೆ ಕಾಣೆ" ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿತು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ. ಸರ್ವ ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಮತ್ತೆ ಸರ್ವರಾಜನು "ಏನು ಹೇಳುವೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ನಾಗರ "ಹೋಗಲಿ, ಮತ್ತೊಂದು ತಲೆಯಾದರೂ ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಿ" ಎಂದಿತು ದೈನ್ಯದಿಂದ.

ಆಗ ಆದಿಶೇಷನು "ಸರಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವೆನು. ಈಗ ನಿನಗೆ ಬಾಲವಿರುವಕಡೆ

ನೀನು ಕೋರಿದ ಎರಡನೇ ತಲೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರ ತಲೆಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಾತ್ರ ವಿರುವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಮೊದಲನೇ ತಲೆಯಂತೆಯೇ ಆ ತಲೆಗೂ ಕಣ್ಣಿದ್ದರೆ, ಅದು ನಿನ್ನ ಕರೀರ ವನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆ ನೆಂದು ಹೇಳುವುದು. ಈ ತಲೆ ಇತ್ತ, ಆ ತಲೆ ಅತ್ತ ಎಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ ಬೇಡ ಬೇಡವೆನ್ನುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಕಣ್ಣಿರುವ ನಿನ್ನ ಮೊದಲನೇ ತಲೆಯೇ ನಿನ್ನ ಕರೀರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು; ಎರಡನೇ ತಲೆಯನ್ನು ಅಲಂಕಾರ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೋ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಈಗ ಆ ಮಹಾನಾಗನಿಗೆ ಬಾಲವು ಸಹ ಒಂದು ತಲೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆತನಿಗೆಷ್ಟೋ ಅನಂದ. ತೃಪ್ತಿ, ಗರ್ವವುಂಟಾಯಿತು. ಮಿಕ್ಕ ಹಾವು ಗಳೆಲ್ಲಾ ಈ ಮಹಾನಾಗನನ್ನು ಕಂಡು ಅಸೂಯೆಗೊಂಡವು.

ಆದಿಶೇಷನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಎರಡು ತಲೆಗಳ ನಾಗರವು ಮೊದಲು ಕೆಲವು ದಿನ ಕಣ್ಣಿರುವ ಮೊದಲಿನ ತಲೆಗೇ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟು, ಅದು ಎತ್ತ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಎರಡನೇ ತಲೆ ಹೇಳಿತು "ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕೋರಿ ತಂದು ಕೊಂಡೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ, ಹಿಂದಿನದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಮಕಾರ,

ಮವತೆ, ಪ್ರೇಮ, ಅದರನೆಗಳು ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ನೋಡಿದರೆ ಅಂಥ ಲಕ್ಷಣಗಳೇನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೋಗಲಿ, ಆ ಮುದಿತಲೆಯ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿಯಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸತ್ವಪಾತ ಬುದ್ಧಿ ನಿನಗೆ ಇರುವುದು ಸ್ವಾಯವೇ?" ಎಂದು ಗೊಣಗಿತು. ಆಗ ವ.ಹಾನಾಗನು "ಹಿರಿಯನಾದ ನ ಹಾರಾಟ ಆದಿಶೇಷನ ಸಲಹೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆನು. ಹಿಂದುಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತ. ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಇರುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ" ಎಂದು.

ಎರಡನೇ ತಲೆ "ಅದೇನೋ ನಾನೂ ಒಬ್ಬಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಆದರೂ ಸದಾ ಅದರ ಅಧಿಕಾರವೇ ಆದರೆ ನಾನು ಯಾವಾಗ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುವುದು? ಕೆಲ ದಿನ ನಾನು ಸಾಗಿಸುವೆನು. ಆ ತಲೆಯನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರುವಂತೆ ಹೇಳಿ" ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಈ ಮಾತಿಗೆ ಮಹಾನಾಗನಕ್ಕು "ನೀನು ಹೇಳಿದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯವ್ವಿದೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಅನುಭವ ನಿನಗೆಲ್ಲಿದೆ? ಎಲ್ಲ ಕ್ಷಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿವೆ 'ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಾಣಾಂ ನಯನಂ ಪ್ರಧಾನಂ' ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ನುಡಿದರೇ ಹಿರಿಯರು. ಕಣ್ಣು ಎಲ್ಲ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಕಣ್ಣೇ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ನೀನೇನು ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ಹಿಂದುವೇಳೆ ಮಾಡಿ

ದರೂ ಅದು 'ಕುರುಡು ದರ್ಬಾರು' ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ತಂಟಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಅಕ್ಕನ ಹಿಂದೆ ತಂಗಿಯಂತೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿರು" ಎಂದಿತು. 'ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದವಗೆ ಬಿಲ್ಲ ಕಹಿ' ಎಂದಂತೆ ಈ ಸಲಹೆ ಎರಡನೇ ತಲೆಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅದೇನು ಮಾಡಿತು ಗೊತ್ತೇ?

ಮೊದಲನೇ ತಲೆ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಆಹಾರವಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಹಾವಿನ ಶರೀರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಎರಡನೇ ತಲೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಒಂದು ಗಿಡದ ಬುಡವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಚ್ಚಿಹಿಡಿದ ಕೊಂಡಿತು. ಮೊದಲನೇ ತಲೆ ಎಷ್ಟು ಎಳೆದರೂ ಹಾವಿನ ಶರೀರ ಸರಿ

ದಾಡಿತೇ ಹೊರತು, ಎರಡನೇ ತಲೆ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಎಳೆದರೆ ಕಿತ್ತು ಹೋಗುವುದು ಭಯದಿಂದ ಮೊದಲನೇ ತಲೆ ಎಳೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿತು. ಆಗ ಎರಡನೇ ತಲೆ ತಾನು ಗೆದ್ದೆನೆಂಬ ಗರ್ವದಿಂದ ತನ್ನ ಕಡೆ ಎಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಆಗ ಮೊದಲನೇ ತಲೆ ನಾಗರನೊಂದಿಗೆ ನೋಡಿ ದೆಯಾ ಎರಡನೇ ತಲೆ ಅತ್ತ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗೇನು ಹೇಳುವೆ' ಎಂದು ಫೀರ್ಯಾದು ಮಾಡಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ನಾಗರ "ಬಿಡು ಎಳೆಯಲಿ. ಏನು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತೆ" ಎಂದು ವಿರಕ್ತಭಾವ ದಿಂದ ನುಡಿಯಿತು.

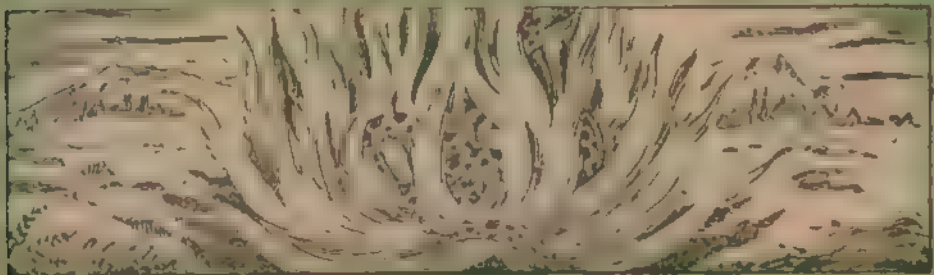
ಆಗ ಮೊದಲನೇ ತಲೆ "ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ, ನಿನ್ನ ಕರ್ಮ ಅನುಭವಿಸು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು.

ಸರಿ, ನೆನೆಸಿದಂತೆಯೇ ಎರಡನೇ ತಲೆ ತನ್ನ ಕುರುಡು ದರ್ಬಾರು ಮೊದಲು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಚಪಲ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಒಂದು ದಿನ ನಾಗರನನ್ನು ಮೊದಲನೇ ತಲೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬರಬರನೆಂದು ಎಳೆದು

ಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಎಲ್ಲಿಗೆ? ಎಲ್ಲಿಗೋ ಅದಕ್ಕೇ ತಿಳಿಯದು ಪಾಪ! ತಿಳಿಯಲು ಕಣ್ಣೆದ್ದರಷ್ಟೇ? ಕುರುಡುವುಂಡೇಮೆ. ಹಾಗೇ ಹೀಗೆ ಹೋಗಿ, ಧಗಧಗನೆಂದು ಉರಿಯು ತ್ತಿವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಇನ್ನೇನಿದೆ? ಬಿದ್ದಿಕೋ ಇಲ್ಲವೋ, ತಾನೂ, ನಾಗರ ಮತ್ತು ಮೊದಲನೇ ತಲೆ ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೂದಿಯಾದವು.

ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಉಳಿದ ಹಾವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ "ಈ ಮಹಾನಾಗರ ತಿಂದು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೆ ಅವತ್ತನ್ನು ಕೋರಿ ತಂದುಕೊಂಡಿತು. ಭಗವಂತನು ಕೊಟ್ಟ ಒಂದು ತಲೆಯಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯದೆ ಹುಚ್ಚು ವೇಷ ಹಾಕಲು ಹೋಗಿ ನಾಶವಾಯಿತು" ಎಂದು ಸಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟವು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಹಿರಿಯರ ಸಲಹೆ ಕೇಳದ ನಾಗರ ಸುಖವಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಬಾಳನ್ನು ದುಃಖ ಕ್ಕೀಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ಸಮೇತವಾಗಿ ಅತ್ಯನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು.

ಸುಬ್ಬಿಬ್ಬಿ ಗೂಡು

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೇವಾಂಗರವನಿಗೆ ರೂಪವತಿ ಎಂಬ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದಲೇ ಆಕೆಗೆ ಆ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು. ತನ್ನ ಅಂದಚಂದದ ಮುಮ್ಮುಳುವರಿಯನ್ನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಆ ದೇಶದ ಪಟ್ಟದರಸನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆತನ ಬಯಕೆ.

ಆತನ ಹೆಂಡತಿ "ರಾಜನಲ್ಲಿ? ನಾವೆಲ್ಲಿ? ನಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಆತನು ವಿವಾಹವಾಗುವನೇ? ಹುಚ್ಚು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ನಮ್ಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಡರೊಬ್ಬ ಯೋಗ್ಯ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಳು. ಆದರೆ ಆತನು "ಛ, ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತು? ಸುಮ್ಮನಿರು" ಎಂದು ಆಕೆಯ ಮಾತನ್ನು ಹಾರಿಸಿ, ಸದಾ ಈ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಆ ಪಟ್ಟದವನು ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಅರಸನೇ ಆತನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ "ಏನಯ್ಯಾ, ವಿಶೇಷ" ಎಂದ.

"ಏನಿದೆ, ಪ್ರಭೂ! ನಾವೆಲ್ಲ ಹತ್ತಿಯಿಂದ

ನೂಲು ತೆಗೆದು, ಆ ನೂಲಿನಿಂದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನೇಯುವೆವು. ನಮ್ಮ ಮಗಳು ರೂಪವತಿ ಮಾತ್ರ ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಬಂಗಾರದ ದಾರ ತೆಗೆಯುತ್ತಾಳೆ!" ಎಂದ ಆ ದೇವಾಂಗರವನು.

ರಾಜನು ಆಕ್ಷಯಗೊಂಡು "ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡು. ಆ ವಿಚಿತ್ರ ನೋಡೋಣ" ಎಂದ.

ದೇವಾಂಗರವನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ವಿಷಯವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಲು "ಅಯ್ಯೋ, ಇದೇನು ಗ್ರಹಚಾರ ಬಂತಪ್ಪಾ, ಇಂಥ ಸುಳ್ಳುಪಳ್ಳು ಏಕೆ ನುಡಿದಿರಿ? ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೆ ಇಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ಪೀಡೆ ತಂದಿರಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಳು.

"ಎಲೆ ತಿಳಿಗೇಡಿ ಹೆಂಗಸೇ, ನಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ರೀತಿ ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಕಳುಹಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ರೂಪವತಿ ರಾಜನ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ

ಪಿ. ವಿ. ರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿ, ಮದರಾಸು.

ರೂಪವತಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋರ
ದಾಳುತು. "ಸುಮ್ಮನಿರಬಾರದೆ ನಮ್ಮಷ್ಟ
ಇದ್ದ ಉಪದ್ರವ ತಡೆದಿಟ್ಟಲ್ಲವು ಈಗೇನು
ಮಾಡಲಿ? ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾರು
ಸಹಾಯ ಮಾಡುವರು?" ಎಂದು ನೆನೆನೆದು
ದುಃಖ ಪಟ್ಟಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಅಡಿ ಉದ್ದದ ಒಬ್ಬ
ಗಿಡ್ಡ ವಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಕಿಟಕಿಯು ದ ಒಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿ
ಬಂದು "ನಿನೋಡು ಹೆದರಬೇಡಾವ್ವು ನಾನು
ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆನು" ಎಂದು.
ಅತನಿಗೆ ಅರ್ಥ ಅಡಿ ಮೂರು, ಒಂದು ಅಡಿ
ಉದ್ದದ ಗಡ್ಡವಿತ್ತು.

ಅವನ ಆಕಾರ ನೋಡಿ ರೂಪವತಿಗೆ
ಮೊದಲು ಭಯವಾಯಿತಾದರೂ, ರಾಜೆಯ
ಮುಂದೆ ಕೇಳಿತು, ಕದರಿಗೆ ಹುಲ್ಲನ್ನ ತಗಲಿಸಿ
ಅವನು ಬರ್ ಒರ ಅಂತ ರಾಜೆಯನ್ನು ತಿರು
ಗಿಸಿ ಬಂಗಾರದ ಎಳೆ ಎಳೆಯುತಿದ್ದರೆ ಅಕೆಗೆ
ಎತ್ತಿದ ಧೈರ್ಯವುಂಟಾಗಿ, ಅಸರಿಮಿತ
ಅನಂದ ಹೊಂದಿದಳು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು "ಹಾಗಾದರೆ
ಹೋಗಿ, ಈ ಹುಲ್ಲನ್ನವನ್ನೂ ಬಂಗಾರದ
ದಾರವಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು. ನನಗೇನು ಬಹು
ಮಾನ ಕೊಡುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಅದಕ್ಕೆನು ನನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿರುವ ಚಿನ್ನದ
ಸರ ತೆಗೆದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ರೂಪವತಿ
ತಡಬಡಿದು ನುಡಿದಳು.

"ಸರಿ" ಎಂದು ಅವನು ಹುಲ್ಲೆಲ್ಲವನ್ನೂ

ಬಿದ್ದರೆಂದರೆ, ಅವಳ ಅಂದಕ್ಕೆ ಚಕಿತನಾಗಿ,
ಹುಲ್ಲಿನ ಮಾತು, ಬಂಗಾರದ ಮಾತು ಮರೆತೇ
ಬಿದ್ದಾಗಿನೆ. ಮದನೆಗೆ ಮಹಾರ್ತ ನಿಶ್ಚ
ಯಸುಮಂತಿ ಪ್ರಕೊಹಿತನಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಹೇಳಿ
ಕಳುಹಿಸುವನು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಗುವನ್ನು
ಸೆವಿಗ ರಾಗಿ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿಸಿ, ಕುಡುಲೇ
ಸಾರೋಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ, ರಾಜನ ಅರಮನೆಗೆ
ಕಳುಹಿಸಿದ.

ರಾಜನು ರೂಪವತಿಯನ್ನು ಕಂಡ
ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ರಾಜಿ, ಕದರ, ಒಂದು
ಬಟ್ಟೆ ಕುಂಬಾ ಕುಂಬಾಕೆಯ ಮಂದಿಟ್ಟು,
"ನಾನು ವತ್ಸೆ ಸಾಯಕಾಲ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒರು
ವೆನು. ಆ ಮೊಳೆಗೆ ಈ ಹುಲ್ಲನ್ನ ಬಂಗಾರದ
ನೂಲಾಗಿ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಗೊತ್ತೇ?"
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದ.

ಬಂಗಾರದ ನೂಲನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅ ಹ ಹುಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಸರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, 'ಬೇಕಾದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊ' ಎಂದು ಕಿಟಕಿ ಯಿಂದಲೇ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಮಾಯವಾದ.

ಸಾಯಂಕಾಲ ರಾಜನು ಬಂದು ನೋಡಲು ಬೇಡನ ದಾರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ನಾಜೂಕಾಗಿ ತೆಗೆದ ಬಂಗಾರದ ನೂಲು ನೋಡಿ, ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೋರೈಸಿದವು.

ಹೊರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗಾಡಿ ಹುಲ್ಲು ಬಿದ್ದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆ ಹುಲ್ಲು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡು ಈ ಸಾರಿ ಒಂದು ಗಾಡಿ ಹುಲ್ಲು ತರಿಸಿ ಹಾಕಿ "ಬೇಗಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲ ಬಂಗಾರದ ದಾರವಾಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಾ ಅಂತಂದರೆ ನೋಡಿಕೋ!" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದ.

ಆಕೆ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ತಡ, ಕುಕ್ಕನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು "ಸರಿ, ಈ ಗಾಡಿ ಹುಲ್ಲನ್ನೂ ಬಂಗಾರದ ದಾರ ಮಾಡುವೆನು. ಮತ್ತೆ ನನಗೇನು ಕೊಡವೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದ. "ಅಪ್ಪಾ ಈ ಉಂಗುರದ ಹೊರತು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಇದನ್ನ ತೆಗೆದುಕೋ" ಎಂದಳು ರೂಪವತಿ.

ಅ ಹುಡುಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತೆಗೆಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಬರ್ ಬರ್ ಅಂತ ರಾಜಿತಿರುಗಿಸಿ ಗಾಡಿ ಹುಲ್ಲನ್ನು ದಾರವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದ.

ಆಕೆ ಬೆರಳಲ್ಲಿದ್ದ ಉಂಗುರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡ. ಗಿಡ ಮಾಯವಾದ.

ಬೇಕಾಗಿ ಬಂದು ನೋಡಲು ರಾಜನ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೇರೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಶಹಬಾಜ್ ! ಈ ರೀತಿ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಬಂಗಾರವಾಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅನಂದದಿಂದ ಉಬ್ಬಿಬೋಗಿ ಈ ಸಾರಿ ಮೂರು ಗಾಡಿ ಹುಲ್ಲು ಆಕೆಯ ಮುಲೆ ತಂದಿರಿಸಿದ. ಇದೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ರೂಪವತಿಯು ಮುನ್ನ ತುಂಬಾ ರೋಸಿ ಬೋಗಿ, ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದಳು "ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದಿನ ಈ ರೀತಿ ದಾರ ತೆಗೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು?"

ಈ ರೀತಿ ಆಕೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ರಾಜನಿಗೆ ಕೋಪ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಆತನಿಗೆ ರೂಪವತಿ ಎಂದರೆ ತುಂಬಾ ಗೌರವ

ಪ್ರೇಮಗಳುಂಟಾಗಿದ್ದವು. ಅದರಿಂದ “ಈ ಮೂರು ಗಾಡಿ ತೆಗೆದುಬಿಡು, ಸಾಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟ.

ರಾಜನು ಅತ್ತ ಹೋದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅ ಕಳ್ಳ ಬಂದು “ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ರಾಜನ ರಂಜದ್ದರವ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಂಗಾರದ ದಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಹುಲ್ಲಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬಿಡು. ವ.ತ್ತ ನನಗೇನು ಕೊಡವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಎನೂ ಹೇಳಲಾರದೆ ರೂಪವತಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ “ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇನ್ನೇನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲವಲ್ಲ” ಎಂದಳು.

ಅಗ ಕಳ್ಳ “ಈ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲವನ್ನು ಬಂಗಾರವನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವೆನು. ರಾಜ ಬಂದು ನೋಡಿ ವೆಚ್ಚಕೊಂಡು, ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ

ಯಾಗುವನು. ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ಮಗನು ಹುಟ್ಟುವನು. ಆ ಮಗುವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಒಪ್ಪಿದರೆ ನಿನಗೆ ನೂಲು ತೆಗೆದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

‘ರಾಜನು ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ನನಗೆ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದರಲ್ಲವೇ ಇವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದು? ಸದ್ಯ ಈ ಗಂಡಾಂತರದಿಂದ ಪಾರಾದರೆ ಅಮೇಲಿನ ವಿಷಯ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು” ಎಂದು ಕೊಂಡು ರೂಪವತಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ಅಕೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತೆಗೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ಬಂಗಾರದ ನೂಲಾಗಿತ್ತು. ಗಿಡ್ಡ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದ.

ರಾಜ ಬಂದ. ನೂಲು ನೋಡಿದ ಪರ ಮಾನಂದ ಹೊಂದಿ, ಒಳ್ಳೆ ಮುಕೂರ್ತದಲ್ಲಿ ರೂಪವತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ.

ರೂಪವತಿ ರಾಣಿಯಾದ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆಲ್ಲಾ, ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಲುವ ಮಗನು ಜನಿಸಿದ. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ದಿನ ಮಗುವನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಇಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿರಲು, ಕುಳ್ಳನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ “ರಾಣೀ, ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದ

ಅಕೆಯ ಎದೆ ದಸಕ್ ಎಂದಿತು. ತಾನು ಹಿಂದೆ ಆತನಿಗಿತ್ತ ವಾಗ್ದಾನದ ಮಾತೇ ಜ್ಞಾಪಕವಿರಲಿಲ್ಲ. “ಅಯ್ಯಾ, ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗನನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ? ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಮತ್ತೇನನ್ನಾದರೂ ಕೇಳು” ಎಂದಳು ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ.

“ಇಲ್ಲ, ಅದಾಗದು. ಆ ಮಗುವೇ ಬೇಕು” ಎಂದು ಕುಳ್ಳ ಹರಕುವಿದ.

ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ರಾಣಿ “ಹೋಗಲಿ, ಹುಡುಗ ಹಿಂದು ವರ್ಷ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬೆಳೆಯಲಿ. ತರುವಾಯ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆಯಂತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. “ಸರಿ” ಅಂತ ಅವನು ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ. ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಮತ್ತೆ ಅವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ “ಕೊಡು ಮಗುವನ್ನಿತ್ತ” ಎಂದು ನಿರ್ದಯನಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

“ಆಯ್ಯಾ ಮಗು ಈಗಹಾಗೇ ಅಂಬಿ ಗಾರಿಡ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಕಲಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವಿದೆ ನನಗೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷವಾಗಲಿ” ಎಂದಳು ರಾಣಿ. “ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ” ಎಂದು ಆಗ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಕುಳ್ಳ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಿಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ.

“ಮಗುವಿನ ಮುಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಹೇಗೆ ಕೊಡಲಿ, ನೀನೇ ಹೇಳು. ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಷ ಬಿಡು” ಎಂದು ರಾಣಿ. ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಕೇಳಿದಳು. ಈ ಸಾರಿ ಕುಳ್ಳನೂ ಕೋಪ ಬಂತು. “ವನವೂ, ನಿನಗೆ ಹುಡುಗಾಟವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ಯಾರೆಂದುಕೊಂಡೆ? ಭೂತಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಗಣ್ಯನಾದ ಭೂತ ನಾನು. ನನ್ನ

ಗ್ರಹಚಾರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಗೂ ನನಗೂ ಮನಸ್ತಪವುಂಟಾಗಿ ಇತ್ತ ಬಂದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭೂತಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ರಾಜನಾಗಿರ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ಕೋಪವನ್ನಂಟುಮಾಡಿ ದೆಯೋ ನಿನ್ನನ್ನೂ, ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ರನ್ನೂ ನುಂಗಿ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ! ತಿಳಿಯಿತೇ?” ಎಂದ.

ಆಗ ರಾಣಿ “ಭೂತರಾಜನೇ! ನಿನಗೂ ನಿಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೂ ಏಕೆ ಜಗಳವಾಯಿತು?” ಎಂದು ಮಾತು ಮರೆಯಿಸಲು ಕೇಳಿದಳು.

ಅವನಿಗೆ ಕೋಪ ತುಸ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ “ಅದೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೇಕಮ್ಮಾ! ಕೆಲವು ಹಾಳು ಗುಟ್ಟುಚ್ಚಗಳು ಮಾಡಿದವು ಈ ತಂಟೆಯೆಲ್ಲಾ. ನನ್ನ ಕರ್ಮ ಹಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದು ದಿನ ನಾನು ನಿಜ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಹಾಳು ಗುಟ್ಟುಚ್ಚಗಳಿಗೆ

ಎಲ್ಲರ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹನೆ ಸಹನೆ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು
ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ?... ನಿನ್ನ ಗಂಡ
ಬಿಡು ಆ ಗಂಡವೇ. ಮತ್ತೆ ಒದ್ದಾಡೋಣ ಅಗ
ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಡೋಣ ಬೇಕು,
ಕಂಠಿಯಾ!" ಎಂದು ವಿಡಂಬನಾತ್ಮಕವಾಗಿ
ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದ.

ಒಂದು ವರ್ಷ ಹಾ ಹಾ ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು. ರಾಣಿಯ ಮಗನಿಗೆ
ಮಾತು ಬಂತು, ಭೂತ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ಗಡ್ಡ
ನೇವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ "ಮಗನನ್ನು ಕೊಡು"
ಎಂದ.

ಎನು ಮಾಡಲೂ ಆಕೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ತೋರದೆ,
ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮಗನ ಕಡೆ
ನೋಡಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದಳು. ಮಗು
ಮಾತ್ರ ಮನೆಯ ಚಾವಣಿಯ ಕಡೆ ಬಿರಲು
ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ "ಅಮ್ಮಾ ಗುಬ್ಬಿಟ್ಟಿ,
ಗುಬ್ಬಿಟ್ಟಿ ಗೂಡು" ಎಂದಿತು.

"ಎನಪ್ಪಾ" ಅಂತ ರಾಣಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ
ನೋಡಿದರೆ, ಚಾವಣಿಯ ಮೇಲೆ ಗುಬ್ಬಿಟ್ಟಿ
ಗೂಡು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಕೆಯೂ ಸಹ "ಹೌದು
ಮಗು, ಗುಬ್ಬಿಟ್ಟಿ ಗೂಡು" ಎಂದಳು.

ದಾಸಿಯ ರೆಲ್ಲಾ "ಹೌದು ರಾಣಿಸಾಹೇಬರೇ,
ಗುಬ್ಬಿಟ್ಟಿ ಗೂಡು, ಗುಬ್ಬಿಟ್ಟಿ ಗೂಡು"
ಎಂದರು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಳ್ಳ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆಮಾಡಿ
"ಎನು! ನನ್ನನ್ನು ಗುಬ್ಬಿಟ್ಟಿ ಗೂಡು ಅಂತ
ಹೇಳಿ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವಿರಾ? ನಿಮಗೆ
ಹೋಗೋಕಾಲ ಬಂದಿದೆನಮ್ಮ ಭೂತ
ಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿಯೇ ಗೋಳಾಡಿಸು
ತ್ತಿರ.ವವೆಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ...." ಎಂದು
ಕಿರಿಚಾಡಿದ.

"ಗುಬ್ಬಿಟ್ಟಿ ಗೂಡು" ಎಂದರೆ ಆ ಕುಳ್ಳ
ಉರಿದು ಬೀಳುವನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ರಾಣಿ
ಕೂಡಲೇ "ಗುಬ್ಬಿಟ್ಟಿ ಗೂಡು" ಎಂದು ಕೈ
ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುತ್ತಾ ಅಂದಳು. ಈ ಮಾತು
ಕೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ದಾಸಿಜನರೆಲ್ಲ ಪರಿ
ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಅವನು ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದು ನನ್ನನ್ನು ನೀವು ಅವ
ಮಾನ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಹೊಸ
ಲಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ
ಕಾಲುಕಿತ್ತ. ಸೀಡೆ ಕಳೆಯಿಕೆಂದು ರಾಣಿ
ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಳು.

ಉತ್ತಮ ಪುತ್ರ

ಚೀನಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣವಿತ್ತು. ಅ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾರ್ಯ ಎಂಬ ಧನಿಕನಿದ್ದ. ಅವನು ತುಂಬಾ ಕಟ್ಟುವನು. ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಗೃಹಚಾರ ವಕ್ರಿಸಿದಂತೆಯೇ! ಹಣವಿದ್ದ ಅ ಸಾವಿರ ಯಾದರಿಂದ ತುಂಬಿರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ರಾದವರನ್ನು ಹತ್ತಿ ಮೂಡಿಸುವುದೋ, ಇಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಕಿರುಕುಳಕೊಡುವುದೋ, ಅತನ ವಾಡಿಕೆ ಯಾಗಿತ್ತು.

ಅ ಊರಿನಲ್ಲೇ ವಾಂಗ್ ಅಂತ ಬಡವ ನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಬಡವನಾಗಿದ್ದರೂ ವಾಂಗ್ ಧೈರ್ಯ ವಂತ. ಹ್ಯಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಅತನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಒಂದು ದಿನ ಅ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ಹ್ಯಾರ್ಯ ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ, ಅತನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡ.

ರಾಜನು ವಾಂಗ್ ಮಾತನ್ನು ಅಕ್ಷುಕ್ಕೆ

ತರಲಿಲ್ಲ. 'ಅ ಧನಿಕನೆಂದರೆ ಆಗದೆ ಈ ನಿಗತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದು ಕೋಪಿಸಿ ಕೊಂಡನೇ ಹೊರತು, ನಿಜಾನಿಜಗಳನ್ನು ತಿಳಿ ಯಲು ರಾಜನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ "ಇಂತಹ ಚಾಡಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳ ಬೇಡ. ಹೊರಡು ಇಲ್ಲಿಂದ" ಎಂದು ವಾಂಗ್ ನನ್ನು ಗದರಿಸಿದ.

'ಬಡವನ ಮಾತು ಬಾಯಿಗೆ ಕೇಡು' ಎಂದಂತಾಯಿತು ವಾಂಗ್ ಕೆಲಸ. ವ್ಯಾಕುಲ ನಾಗಿ ಅತನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ "ಅವ್ವಾ, ಅಮ್ಮಾ, ಅಯ್ಯೋ" ಎಂದು ಯಾರೋ ಅಳುತ್ತಿರುವ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. 'ಏನಿದು' ಎಂದು ವಾಂಗ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು, ಹ್ಯಾರ್ಯ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಯನ್ನು ಚಾಟಿಯಿಂದ, ಚರ್ಮ ಸುಲಿಯು ವಂತೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ!

ಅವನು ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು "ಇಷ್ಟಕ್ಕ ನಾಲ್ಕು, ಇನ್ನೆಷ್ಟೆದು...." ಎಂದು ಅಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ವಾಂಗ್ ಗೆ ಎದೆ ಬಿರಿಯಿತು. ಕೋಪ ಉಕ್ಕೇ

ಇನ್ನಿತರ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಾಂಗ್‌ನನ್ನು ಗಲ್ಲಿ
ಗೇರಿಸುವರೆಂದಾಗ, ಆತನ ಪೋಷಕರೂ,
ಇನ್ನೂ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿಯ ಗಣ್ಯ ಮಹನೀಯರು
ಕೆಲವರೂ ಜೊತೆಗೂಡಿ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ
ಹೋಗಿ "ಪ್ರಭೂ, ವಾಂಗ್ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆ
ಯವನು. ಸತ್ತುಹೋದ ಹ್ಯೂಯ್‌ಗೆ ತೀರಾ
ಕೆಟ್ಟವ. ಹ್ಯೂಯ್‌ಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದೌರ್ಜನ್ಯ
ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ವಾಂಗ್
ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡಿದನೆ ಹೊರತು
ವ. ತ್ರೇ ಯಾವಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದ
ರಿಂದ ಈ ಸಾರಿ ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ"
ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರು.

ರಿತು. ತಾನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನೋ ತಿಳಿ
ಯದೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಾರಿ ಬಿಟ್ಟರಲು ಆದನ್ನು
ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹ್ಯೂಯ್‌ಗೆ ಎದೆಯನ್ನೇಲೆ
ಒಂದು ತಿವಿತ ತಿವಿದ. ಹ್ಯೂಯ್‌ಗೆ ತಕ್ಷಣ
ರಕ್ತ ಕಾರುತ್ವಾ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ.

ಕೋಪದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸವೇನೋ
ಮಾಡಿದ. ಆ ಕೋಪ ತಮವಾದ ಮೇಲೆ
ವಾಂಗ್ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾ
ತ್ತಾಪಗಟ್ಟಿ. ನೆಟ್ಟಗೆ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ
"ಪ್ರಭೂ, ನಾನು ಹ್ಯೂಯ್‌ನನ್ನು ಕೊಂದು
ಹಾಕಿದೆ. ನನಗೆ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿ ಎಂದು
ಕೇಳಿವ. ಆದಕ್ಕೆ ರಾಜನು "ಒಬ್ಬ ಧನಿಕನನ್ನು
ಬಿಡುವನೊಬ್ಬನು ಕೊಲ್ಲುವುದೆಂದರೇನು?"
ಎಂದು ಉರಿದುಬಿಟ್ಟು ಮರು ಅಲೋಚನೆ
ಮಾಡದೆ ವಾಂಗಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಿದ.

ಆದರೆ ರಾಜ ಜಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ಬಂದ ದಾರಿಗೆ
ಸುಂಕವಿತ್ತೆನೆಂದು ಎಲ್ಲಿರೂ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರೆ
ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬನು
ರಾಜನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ
"ಪ್ರಭೂ, ವಾಂಗ್ ಪಾಣಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ
ನನ್ನ ಪಾಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದ.

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನಿಗೂ,
ಅಲ್ಲಿಯ ಇತರರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

"ಯಾರವ್ವಾ ನೀನು" ಎಂದು ಕೇಳಿದ
ರಾಜ.

"ಪ್ರಭೂ, ನಾನು ವಾಂಗ್ ಮಗ. ನಮ್ಮ
ತಾಯಿಗೆ ನಾಲ್ವರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು.
ಅವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಿರಿಯನ. ನಾನು ತೀರಿ
ಹೋದರೂ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಇನ್ನೂ
ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳು ಉಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದ

ರಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಆಪ್ಪೊಂದು ಚಿಂತೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಮಾತ್ರ ಕುಟುಂಬ ಯಾತ್ರೆ ನಡೆಯುವುದೇ ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಎಂದ ಆ ಹುಡುಗ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆತನು "ಎಲಾ, ಹೈದಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಕಳುಹಿಸಿದಳೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಆ ಹುಡುಗ "ನಾನು ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳದೆಯೇ ಬಂದಿರುವೆನು. ಏಕೆನ್ನವಿರೋ, ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಉಳಿಯುವನು ಆಕೆಗೆ ಸಂತೋಷಕರವಾದ ವಿಷಯವೇನೋ ಹೌದು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಮಗನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ತಾಯಿ ತಾನೇ ಇಷ್ಟಪಡುವಳು? ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೇಗೋ ಒಂದು ರೀತಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳೆಂಬ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನಾನೇ ಬಂದೆ" ಎಂದ.

ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನ ಹೃದಯ ಕರಗಿತು. "ಹೈದಾ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ" ಎಂದ.

ಬಾಲಕನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರಾಜನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ "ಪ್ರಭೂ, ನಾನು ಧನ್ಯ ತಮಗೆ ನಾನೆಷ್ಟೋ ಕೃತಜ್ಞನಾದ್ದೇನೆ. ನಾಳೆಯವರೆವಿಗೂ ಹೇಗೆ ತಡೆಯಲಿ? ಈಗಲೇ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ, ಆತನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ

ನನ್ನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ. ರಾಜನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಜೊಳಜೊಳನೆ ಸುರಿಯಿತು. "ಹುಚ್ಚ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದುದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಉತ್ತೇಕ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂತಹ ಉತ್ತಮ ಬಾಲಕನು ಚಿರಾಯುವಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ಇಂತಹ ದುರ್ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಬಾರದು. ನಿನ್ನಂತಹ ಸುಷ್ರುತನನ್ನು ಪತನ ವಾಂಗ್ ಸಹಉತ್ತಮನೇ ಅದುದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹನಲ್ಲ. ದೃಷ್ಟನಾದ ಹ್ಯೂಯನನ್ನು ವಾಂಗ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೇವರೇ ಲಕ್ಷಿಸಿದ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೂಡಲೇ ವಾಂಗ ನನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ.

ಪುಟಾಣಿ ಕಥೆಗಳು

ಧನರಾಜರ ಧರ್ಮ !

ಧನರಾಜ ಭಾರೀ ಜಮೀನುದಾರ. ಎಂದೂ ಯಾರಿಗೂ ಒಂದು ಕಾಸಾದರೂ ದಾನ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಆತನಿಗೆ ಅವ ಸಾನಕಾಲ ಸಮಾಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ವದಂತಿ ಹರಡಿತು—ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಡವರಿಗೆ ಹಂಚಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಅಂತ

ಕೆಲವರು ಆತನ ಬಳಸಾರಿ "ನಮ್ಮ ವಿಷಯವೇನು ರಾಯರೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಜಮೀನುದಾರನು ಅವರೊಂದಿಗೆ "ಆಪ್ತಾ, ಪುಣ್ಯ ಪಾಪ ಎನ್ನದೆ, ದೈವ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಕೂಡಿಹಾಕಿದೆ. ಹಕ್ಕು ವಂದಿ ಕೆಟ್ಟರೆ ಒಬ್ಬ ಸುಖವಡುವನೆಂದ. ಹೇಳುವರು. ಹಣೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಬಡವರ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದು ನಾನಿಷ್ಟು ಧನವಂತನಾದೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಕೆ ಸುಲಿವಾಡಿ, ಬಡವರ ಹಣ ಬಡವರಿಗೆ ಹಂಚಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆನೆ ಇತ್ತದಿದ್ದರೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷವುಂಟು? ಎಂದು ಆತ ನಂದಿಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಾತಿಗೆ ಜವಲುತ್ನಾಹದಿಂದ ಆತನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಹೊಗಳಿದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜಮೀನುದಾರರ ಮಕ್ಕಳು ಶೋಕಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಧನರಾಜ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ. "ಮಕ್ಕಳೇ, ನಾನು ಈ ರೀತಿ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ನೀವೇನೂ ಚಿಂತೆಪಡಬೇಡಿ. ಇದೊಂದುರೀತಿ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೇ ಆಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಸ್ವಯಂ ದುಡಿತದಿಂದ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದೆ. ನೀವೂ ಸಹ ನನ್ನಂತೆಯೇ ಪ್ರಯೋಜಕರಾಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಎಂದು ಒದ್ದಿವಾದ ಹೇಳಿದ.

ಜಮೀನುದಾರ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆ ಬಡ ಬಗ್ಗರಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟು ಕಣ್ ಮುಚ್ಚಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಆತನ ವಿಲ್ಲಾಳಿಗಳನ್ನು ನೋಡಲು, ನಗದು ಹಣ ಮುನ್ನೆತ್ತಿದು ಸಾವಿರ, ಸಾಲ ಹಿಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯೂ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂತು. ಆಸ್ತಿಗೆ ವಾರಸುದಾರರೆಂದು ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಡವರೆಲ್ಲರೂ ತಲಾ ಹನ್ನೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲಗಾರರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಪೆಚ್ಚಾದರು.

ಅತಿಯಾಸೆ ಗತಿಕೆಡಿಸಿತು

ಹಿಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಪಾಡಭೂತಿ ರಾಮಣ್ಣ ಇದ್ದ. ಅವನು ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೂ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿತ ನೆರೆಯೂರಿನವನೊಬ್ಬನು ಅತನ ಕತ್ತಿರ ಬಂದು 'ಅಪ್ಪಾ, ರಾಮಣ್ಣಾ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹರಿದಾರಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಹುತ್ತವೊಂದಿದೆ. ಆ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಸರ್ಪಗಳಿವೆ. ಆ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ನಾಗರಪಾವುಗಳಿಂದ ಶುಭವಶೆಯಲು ಜನ ಸದಾ ಆ ಹುತ್ತಕ್ಕೆ ತಾವು ಹರಕೆಹೊತ್ತ ಹಣ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿದಲಾಗಾಯ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಹಣ ಬೀಳುತ್ತಿರವುರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಹುತ್ತವನ್ನು ಆಗೇದು ನೀನು ಧನವೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾರದಾದೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಮಣ್ಣ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು “ಅಯ್ಯಪ್ಪೆ—ಹುತ್ತ ಆಗೇಯವುದೇ? ನಾಗರಪಾವಿನ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋದವೆಂದರೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಇಂಗಿಹೋದಾವು” ಎಂದ. “ಇದೇನಮ್ಮ ಜನರ ಮೂಢನಂಬಿಕೆ. ಆ ಹುತ್ತವಿರುವ ಸ್ಥಳ ನನಗೆ ತೋರಿಸು.

ಅದೇ ಒಂದು ಮಾತು. ಈ ರಹಸ್ಯ ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು ಗೊತ್ತೇ?” ಎಂದು ಒಂದು ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ಹತ್ತ ಜನ ಕೂಲಿ ಯವರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡ ಹತ್ತ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ. ಹಾವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಸಿದ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಪ ಕೂಲಿಯವನೊಬ್ಬ ನನ್ನು ಕಚ್ಚಿತು. ಅವನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು, ರಾಮಣ್ಣ ಕೈ ಯಿಂದ. ಹುತ್ತದ ತಳದವರೆವಿಗೂ ಆಗಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು ಇನ್ನೂರು ತಾವಾದ ಮೂರು ಕಾಸಿನ ಬಿಲ್ಲೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಎಂದರೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬಿಲ್ಲರಿ ಅದಂತೆ ಆಯಿತು. ನೆರೆಯೂರಿನವನಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೂಲಿಯವನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯ ಅತನು ಕೈಯಿಂದ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅತನ ಪ್ರಯಾಸಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ದೊರೆತ ಬಹುಮಾನ ಅಂದರೆ ಕೇವಲ ಮೂರೂ ರೂಪಾಯಿ ಬಿಲ್ಲರೆ ಮಾತ್ರ! ಈ ವರಾಭವಕ್ಕೆ ರಾಮಣ್ಣ ನಾಚಿಕೆ ಪಟ್ಟು, ಬುದ್ಧಿ ತಂದುಕೊಂಡ.

“ಝಣ! ಝಣ! ಝಣ!
ಜೇಬು ತುಂಬ ಹಣ!
ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ
ಬಿಡಲು ಸದ್ದು
ಠಣ! ಠಣ! ಠಣ!”

“ಬೇವಿನಕಾಯಿ ಕಹಿ!
ಜೇನುಕುಪ್ಪು ಸಿಹಿ!
ಎಂದು ಪಾಪ
ಬೆರಳ ಬೀಸಿ
ನಕ್ಕಿ ‘ತಿಟ್ಟು, ಹಿಹಿ’

[ರಾಮಕುಲಕರ್ಣಿ, ವಿಜಾಪುರ]

ನೈರ್ವಿಕರೂಪ

ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಮನುಸಿಂಬ ಬಡ
ತುಡುಗನಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ
ಪಾಡು ಕಳೆಯುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾದುದು
ರಿಗ, ಅವನು ಒಂದು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿ,
ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟು, ಜಾಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಕಂಡಕಂಡವ
ರೊಂದಿಗೆ "ಸ್ವಾಮಿ, ನಿನ್ನ ಗೊಟ್ಟು ನೌಕರನು
ಬೇಕೇ?" ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. "ನಮಗೆ
ಬೇಡ" "ನಮಗೆ ಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ
ಜನ ಮುಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಧರಧರ
ನೆಂದು ನೆಲೆಯುವ ಜರತಾರಿ ಉಡುವನ್ನು
ಧರಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನು ಬಂದ. ಆತನ
ಉಡುವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತುಂಬಾ ಧನವಂತ
ನಾಗಿ ಕಾಣಬಂದರೂ, ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ
ಮಾತ್ರ ಗೂಪ್ತಿಯಿಂದ, ಮೆಚೆ ಇದ್ದವನಾದ
ರಿಂದ, ಏಕಮನಿಗೆ ಆತನಕೂಡ ಮಾತ
ನಾಡುವ ಮನಸ್ಸು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆ ವರ್ತಕನೇ
ಏಕಮನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿ "ಎಲೆ ಹುಡುಗಾ,
ನನ್ನಗೊಟ್ಟು ನೌಕರನು ಬೇಕು. ದಿನಾ ಹತ್ತು
ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು

ವೇಯಾ?" ಎಂದ. ಏಕಮ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆ
ವರ್ತಕನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

ವರ್ತಕನು ನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತನ್ನ
ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಏಕಮನನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು,
ಮನೆಗೆ ಹೋದ. ಆ ಮನೆ ತುಂಬಾ ವಿಚಿತ್ರ
ವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಭಾರಿ ಬಿಟ್ಟದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಭವನ.
ಗೋಪನೀಯವಾದ ಬಂಗಾರದ! ತೋಟಗಳು
ಬೆಳೆಯುವ ಮರಗಳಿದ್ದವು. ಏಕಮನು
ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಆ ವರ್ತಕನ ಹಿಂದೆಯೇ
ಭವನದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಅವರಿಗೆ ಹದಿ
ನಾರು ವಯಸ್ಸಿನ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳು ಎಂದು
ರಾದಳು. ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಬಾಲಾಮಣಿ.
ಆ ತರುಣಿಯ ಶರೀರಕಾಂತಿ ಬಂಗಾರದ
ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿತ್ತು. ಆ ಹಡಗಿಯ
ಅಂದವನ್ನು ಕಂಡು ಏಕಮನು ಬೆರಗಾದ.
ಏಕಮನೂ ಸಹ ಶಕ್ತಿಯಂತ. ಶೂರ. ಆತ
ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ತರುಣಿಗೂ
ಮನವು ಬಲಿಸಿತು. ಟೀಕೆ ಮತ್ತು ಮರುಕ
ಗಳಿಂದ ಮಿತಿವಾದ ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು

ನೋಡಿದ ವಿಕ್ರಮ. ಆಕೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿಂ
ಬಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಗೂಬೆರಾಯರಿಗೆ ತಿಳಿ
ಯದೇ ಹೋದರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ
ವಿಕ್ರಮ ಕಂಡು ಹಿಡಿದ. ಈ ರೀತಿ ಆಕೆ
ಮರುಕ ತೋರಿಸಲು ಕಾರಣ ಮಾತ್ರ
ಊಹಿಸಲಾರದಾದ.

ಗೂಬೆರಾಯರು ವಿಕ್ರಮನಿಗೆ ರಾತ್ರಿ
ಊಟವಿಡಿಸಿ "ಹೈದಾ, ಬೇಗ ಮಲಗಿ"ೋ.
ನಾವು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಒಂದು
ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು." ಎಂದು ಅವನು
ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದ. ಕೋಣೆ ತೋರಿಸಿದ.
ರಾಯರು ಅವನು ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯನ್ನು
ಸೇರಿಕೊಂಡಮೇಲೆ, ಬಾಲಾವನಿಗೆ ಸಪ್ಪಿಲ್ಲ
ದಂತೆ ವೆಲ್ಚನೆ ವಿಕ್ರಮನನ್ನು ಕೋಣೆಗೆ ಒಂದು
ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಟ್ಟ ಒಂದು ಗಾಜಿನ ಸೀಸೆ
ಯನ್ನು ಅತನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಒಂದು
ಮಾತನಾದರೂ ಅಡದೆ ಹೊರಟ ಹೋದರು.
ವಿಕ್ರಮನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡ ತ್ತಾ, ಆ ಕಾಗದ
ವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿನೋಡಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ
ಬರೆದಿತ್ತು. "ನಿನಗೇನಾದರೂ ಅವತ್ತು
ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಈ ಗಾಜಿನ ಸೀಸೆಯನ್ನು ಒಡೆ"

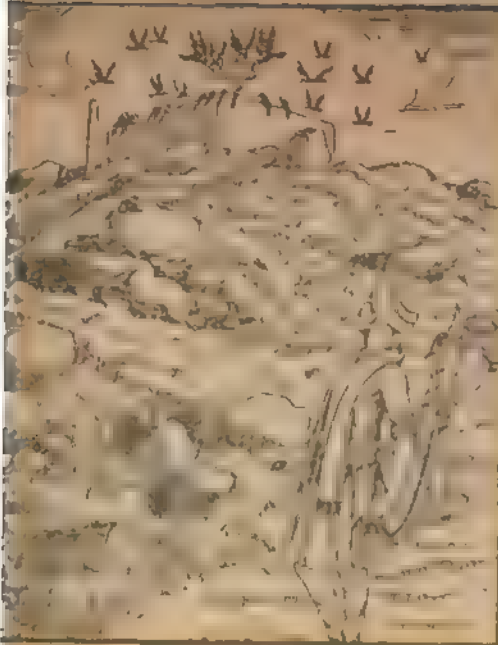
ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾದೀತೆಂದು
ಅದನ್ನು ಮೊಂಡದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿಜ
ಹೋದ ವಿಕ್ರಮ.

ಬೆಳಗಿನ ಜಾವವೇ ಗೂಬೆರಾಯರು ಎದ್ದು
ಬಂದು, ವಿಕ್ರಮನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ, ತನ್ನೊಂದಿಗೆ
ಬರುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು

ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಗೋಣಿಬೇಲ
ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ವಿಕ್ರಮನನ್ನು ಅದರ ಜೀನು
ಹಿಡಿದು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾ
ಪಿಸಿದರು. ಅವನಿಬ್ಬರೂ ಆ ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ
ಜಿಟ್ಟಿವೇರಿದರು. ಮೆಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ
ಜಿಟ್ಟಿದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾಳೆಮರದಷ್ಟು
ಎತ್ತರದ ನುಣ್ಣುನೆಯ ಶಿಲೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ
ಶಿಖರದ ನಾಲೂ ಕಡೆಯೂ ಅದೇ ರೀತಿ
ಯಿತ್ತು.

"ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೂ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ
ಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಈ ಶಿಖರದ ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂಗರದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗಟ್ಟಿ
ಗಳು ಹಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವವು. ಅದರ ಸಲು
ವಾಗಿಯೇ ನಾವಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದ
ಗೂಬೆರಾಯ.

ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಆಯಾಸ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಂದಿದ್ದ ಪರಬತ್ತಿನ ಸೀಸೆಗಳ ಜೊತೆಹಾಕಿ ಎತ್ತಮನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಬಿಕ್ಕ ಸೀಸೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟು. ಎತ್ತಮನು ಅತನ ದಿದಾಯ್ಯನನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಆ ಸೀಸೆ ಪರಬತ್ತನ್ನು ಎರಡೇ ಗಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟು. ಕೂಡಲೇ ಅತನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಯ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಗೂಜಿರಾಯ ಕೂಡಲೇ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಕೊಗಲಿನ ಚೀಲವನ್ನು ತೆಗೆದು, ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಎತ್ತಮನನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ತುರುಕಿ, ಅತನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಲಾಕೆ ಕೂಡ ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ. ಆ ಚೀಲವನ್ನು

ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡ. ಕೂಡಲೇ ಕಿರುಕದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕಾಗೆಗಳು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿದವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ವೂಗು, ಉಕ್ಕಿನ ರಿಕ್ಕೆಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಇವೆದು ಬಂದ ಆ ಕಾಗೆಗಳು ಎತ್ತಮನೊಂದಿಗೆ ಆ ಕೊಗಲಿನ ಚೀಲವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಆ ಕಬ್ಬಿಣ ಕೊಳವೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಿಸಿದವು. ಬೀಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೊಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಆ ಚೀಲವನ್ನು ಚೆತ್ತುಲು ಸಾರಂಭಿಸಿದವು.

ಸಲ ಸಮಯವಾದ ತರುವಾಯ ಎತ್ತಮನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದು "ಈ ಕಾಗೆಗಳೇನು? ಈ ಚೀಲವೇನು? ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದೆ" ಎಂದು ಕೊಳ್ಳು ಕಾ ಚೀಲದಿಂದ ಹೊರಬಿಟ್ಟ. ಹಾಗೆ ಹೊರಬಿಟ್ಟು ವಾಗ, ತನ್ನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಗಲಿದ ಸಲಾಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾಗೆಗಳನ್ನು ಕುಡಿಸಿದ. ಹಾಗೆ ನಿಂತು ಆಯಾಸ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳು ಕಿರವನ್ನರಲ್ಲಿ, ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಒಂದು ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. "ನಾಕ್ಕೆ ಕಾಗೆಗಳು ಸತ್ತು ಪರಿಯದಂತೆ ಆ ಕ" ಇದ ಮೊರದಿಂದ ಬಂಗಾರದ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಗೂಜಿರಾಯ.

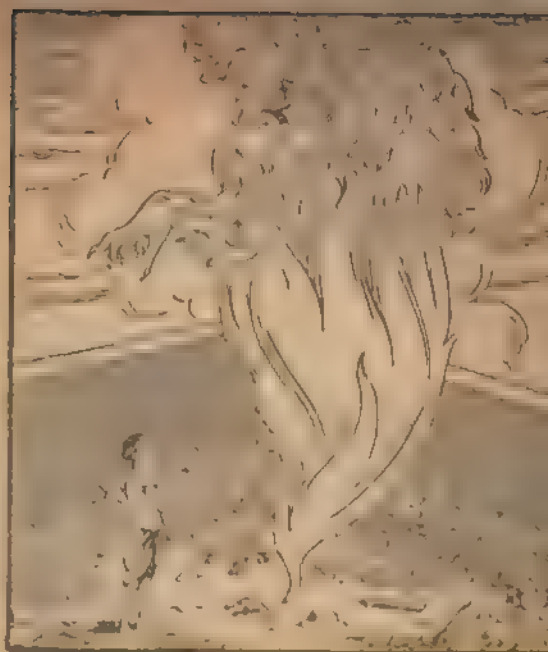
ಕೂಡಲೇ ಎತ್ತಮನು ಅದೇ ರೀತಿ ಬಂಗಾರದ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೆಳಗೆ ಸುರಿದ. ಗೂಜಿರಾಯನು ಅದನ್ನು ಗೋಡೆ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ. "ಇನ್ನು ಸಾಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಚೀಲಗಳನ್ನು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆರಿಸಿ, ಮೆಲ್ಲನೆ

ಮನೆಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿದ. ವಿಕ್ರಮನು ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಗೂಜಿರಾಯನನ್ನು ನೋಡಿ "ಎನಯ್ಯಾ ನನ್ನ ವಿಷಯ ವೇನು? ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರಚಿದ.

ರಾಯನು ವಿಕಾರವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ "ನಿನ್ನ ಮಾತೇ? ಆ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬಿರುಕು ರುಂಡಗಳನ್ನು ಎಣಿಸು. ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು ಇರುತ್ತವೆ. ನೀನು ನೂರನೆಯವನು. ಅಪ್ಪಾಣ್ಣ" ಎಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಸಹ ತಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಹೊರಟು ಹೋದ.

"ಎಂತಹ ಭೂತನಿವನು. ಇದರಿಂದಲೇ ದಿನಾ ರಾತ್ರಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದ" ಎಂದುಕೊಂಡು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಲು ಯಮಕಿಂಕರರಂತೆ ಕಾಗೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. "ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸವಿಂದ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಉಡುಗುವುದು. ಆಗ ಈ ಕಾಗೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಲಾರದೆ, ಇವುಗಳಿಗೆ ಬಲಿಷ್ಠಾಗಬೇಕಾಗುವುದೇನೋ" ಎಂದು ಅರ್ಪುಣಪಟ್ಟ. ಆದರೂ ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪಕ್ಕೆ ತಾಳಲಾರದೆ, ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಕಳಚಿ ತಿರುಳು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದ ಗಾಜಿನ ಸೀಸೆ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಕೂಡಲೇ ಆತನಿಗೆ ಬಾಲಾವನಿಗೆ ಬರೆದ ಜಿಟ್ಟಿಯ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಗಾಜಿನ ಸೀಸೆ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿದ

ಅದು ಭಾರಿ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಚೂರು

ಚೂರಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಭೀಕರ ಭೂತವೊಂದು ಹೊಂಬಿದ್ದು ವಿಕ್ರಮನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. "ಎಲೈ ಮಾನವನೇ, ಒಬ್ಬ ಮುನೀಶ್ವರನು ಕುಳಿತನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸೀಸೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟನು. ಪಾವಿರವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪಾನಿದ್ರವ್ಯರಚಿತವಾಗಿ ಬಂತು. ಇನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ತಡೆದುಲಾರೆ. ನಿನಗೆಂದು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವೆನು. ಎಣ್ಣೆದ್ರವ್ಯ ಕೋರಿಕೋ" ಎಂದಿತು. "ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು" ಎಂದ ವಿಕ್ರಮ. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ವಿಕ್ರಮನು ತಾನು ಹಿಂದೆ ಗೂಜಿರಾಯರನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟು ಚೌಕದಲ್ಲಿದ್ದ.

ವಿಕ್ರಮನು ಧೈರ್ಯವಹಿಸಿ, ಗಡ್ಡ ವಿಸಾಸೆಗಳು ಮಾರುವ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು

ಚಂದಮಾಮು

ಜೊತೆ ಕೊಂಡು ಮಾರುವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡು
ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೇ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ, ಗೂಬೆರಾಯ
ಅ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು, ನೌಕರನಿಗಾಗಿ
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮಾರುವೇಷದಲ್ಲಿ
ವಿಕ್ರಮ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಸೇವಕನಾಗಿ
ಸೇರಿದ. ಗೂಬೆರಾಯನಿಗೆ ವಿಕ್ರಮನ
ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ರಾಯ
ನೊಂದಿಗೆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಂಗಾರದ
ಭವನವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಹೋದಸಲ
ಅದಂತೆಯೇ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಅವರಿಬ್ಬರೂ
ಶಿಬಿರದ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ನಡೆದರು.

ಈಕಾರಿ ಮಾತ್ರ ವಿಕ್ರಮನು ಸೀಸೆಗಳಲ್ಲಿ
ಷರಬತ್ತನ್ನು ತಾರುವಾರು ಮಾಡಿ, ಮಧು
ಸೇರಿಸಿದ್ದ ಷರಬತ್ತನ್ನು ಗೂಬೆರಾಯನಿಗೆ
ಕುಡಿಸಿ, ಅವನು ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ
ಕೂಡಲೇ ತೊಗಲಿನ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ತುರುಕಿ, ಆ
ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ. ಅವು ಯಥಾವ್ರಕಾರ
ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಾವಿ
ಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ತನ್ನ ಮೊನಚಾದ ಕೊಕ್ಕು
ಗಳಿಂದ ಚುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದವು. ರಾಯನಿಗೆ ಎಚ್ಚರ

ವಾಯಿತು. "ಅಯ್ಯೋ, ಅಪ್ಪಾ" ಎಂದು
ಬಾಧೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಕಿರಿಚಿದ. ಕೆಳಗಿದ್ದ
ವಿಕ್ರಮನು ತನ್ನ ಮಾಯಾಗಡ್ಡವನ್ನು ತೆಗೆದು,
ರಾಯನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಎಸೆದು
"ಅಯ್ಯೋ ಅಪ್ಪಾ ಅಂತ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಬೇಡ
ಬೇಗಬೇಗ ಬಂಗಾರದ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ
ಕಳಿಗೆ ಹಾಕು" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

ರಾಯ ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚದೆ, ವಿಕ್ರಮನು
'ಸಾಕು' ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಬಾಚಿ ಹೊರಗೆ
ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೀಲದಲ್ಲಿ
ತುಂಬಿ, ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಸೇರಿ ಮನೆಕಡೆ
ನಡೆದ ವಿಕ್ರಮ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಯ
"ಕಾನಾಡು, ಕಾನಾಡು" ಎಂದು ರೋದಿ
ಸಿದ. ಆಗ ವಿಕ್ರಮನು "ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು
ವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಕೆಳಗೆ ಬಂದು
ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇರು
ಮಕಾಶಯ. ನಿನಗೆ ಕಾಗೆಗಳ ಸಂಗಡ ಉಟೆ
ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಬೇಕಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ
ಬಂಗಾರದ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವೆ
ಯಂತೆ" ಎಂದು ಮೇಲೆ ಬಂದ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು
ಬಾಲಾಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ಒಗಟುಗಳು

1. ನೋಡಲು ಬಾ ಎಂದೆನುತ |
ಎದುರಿಸಿ ಪೂ ಸಹಿತ |
ಮುದದಿ ಜೀ ಎನಲಾಗಬರುವ ನೆಸುನಗುತ |
ಇದುವಾರು ? ಹೇಳೆನುತ |
ವಿಧಿಸಿರುವೆನನವರತ |
ಹೈವಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭೆಯನೀವಾತ |
2. ಎದುರಿಗೊಬ್ಬ ನೆ ಬಂದು |
ಉದಯವಾಗಿ ಹ ನೆಂದು |
ಸುದ್ದಿ ಯನ್ನೊರೆದಿಹ ರು ಮತ್ತೆ ನಡೆದಂದು |
ಇದನರಿತು ಹೇಳೆಂದು |
ನೋಡದಿಂದಲಿ ಬಂದು |
ಹುಡುಗಿರುವುದೆಲ್ಲರಾ ಹೈವಯದೊಳಗಿಂದು
—ಪುಟ್ಟ.

ಕೋಗಿಲೆ

ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಉದ್ದಕೊಕ್ಕಿನ
ಇಂಪು ಕರದ ಕೋಗಿಲೆ
ಮರಿಯಮಾಡಲು ಅರಿಯಲಾರದ
ಮುಗ್ಧ ಪಕ್ಷಿಯೆ ಕೋಗಿಲೆ
ಬಾಲ್ಯತನದಲಿ ಕಾಗೆಜೊತೆಯಲಿ
ಬೆಳೆದು ಬರುವ ಕೋಗಿಲೆ
ರೆಕ್ಕೆ ಬಲಿಕೊಡೆ ಸಖ್ಯತೊಲೆಯುತ
ವನವ ಸೇರುವ ಕೋಗಿಲೆ
ಸಂಜೆ ತಂಪಲಿ ಎಳೆಯ ರೆಂಬಿಲಿ
ಇಂಪು ಹಾಡುವ ಕೋಗಿಲೆ
ಮುದ್ದು ಬಾಲರು ಸದ್ದುಮಾಡದೆ
ಕದ್ದು ನೋಡುವ ಕೋಗಿಲೆ.
—ಕಸ್ತೂರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಯಾರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ?

ರಜೆಯಲಣ್ಣ ಮನೆಗೆ ಬಂದ
ರಾಗಮಾಲೆಯೊಂದ ತಂದ.
ಯಾರಿಗೆ ಬಹುಮಾನವೆಂದ
ಶೀನು, ರವಿಯು ಓಡಿಬಂದು,
ತಮಗೆ ಎಂದು ಭಲವ ಹಿಡಿದು,
ತಮ್ಮ ರವಿಗೆ ಮೂರು ವರುಷ
ಹಿರಿಯ ಶೀನು ಆರು ವರುಷ
ಅದಕೆ ಅಣ್ಣ ರಾಗ ಮಾಲೆ
ಕಿರಿಯ ರವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು;
ಅದರವನು ಊದಲಾರ
ಶೀನು ಮಾತ್ರ ಊದಬಲ್ಲ
ರಾಗಮಾಲೆ ರವಿಗೆ ಅದ್ರು
ಊದುವವನು ಶೀನಿನಾಸ
ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಇನಾಮು ಆಯ್ತು.
—ಕೆ. ಜಿ. ಧ್ರುವ.

ನಗೆ—ಹನಿ

ಗೋವಿಂದ—ರೋ, ರಾಮು ನೀನು ಹಾಕಿ
ಕೊಂಡಿರುವ ಕಾಲು ಚೀಲ ವಿಚಿತ್ರವಾ
ಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ! ಒಂದು ಕೆಂಪು ! ಒಂದು
ಹಸರು !
ರಾಮು—ಹೌದು ಕಣೋ, ಇಂಥಾ ದ್ದೇ
ಇನ್ನೊಂದು ಜೊತೆ ಕಾಲು ಚೀಲ ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿದೆ.
—ಎಸ್. ಜಿ. ಗುಪ್ತ.

ಒಗಟುಗಳ—ಉತ್ತರ :

1. ಬಾಪೂಜಿ,
2. ನೆಹರು.

ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಚೆಂಡು

ಇಂದ್ರಜಾಲಕನು ಗುಂಡನೆಯ ಟ್ಯೂಬು ಜೋಡಿಸಿದ ನಿಕ್ಕಲ್ ಸಾಂಡ್ ಒಂದನ್ನೂ, ಮಾಮೂಲು ಬಿಳಿ ರಬ್ಬರು ಚೆಂಡನ್ನೂ ಸಭೆಗೆ ತರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಚೆಂಡನ್ನು ಟ್ಯೂಬ್ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಒತ್ತಿ ಇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಕೆಳಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂದ್ರಜಾಲಕನು ಆ ಚೆಂಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು “ಈ ಸಾರಿ ಇದನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಹೀಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ನೀಲಿ ಚೆಂಡಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ನೋಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳುವನು.

ಈಗ ಎರಡನೇ ಸಾರಿ ಆ ಬಿಳಿಚೆಂಡನ್ನು ಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಕೆಳಗೆ ಬರುವವೇಳೆಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಆ ಚೆಂಡು ನೀಲಿಚೆಂಡಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಅಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತರಾಗಿ “ಎಲ್ಲಿ, ಹಾಗಾದರೆ ಈ ನೀಲಿಚೆಂಡನ್ನು ಬಿಳಿಚೆಂಡಾಗಿ ಮಾಡಿ” ಎಂದು ಕೇಳುವರು. ಇಂದ್ರಜಾಲಕನು ಆ ನೀಲಿಚೆಂಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಟ್ಯೂಬಿನಿಂದ ಇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವ ವೇಳೆಗೆ ಅದು ಬಿಳಿಚೆಂಡಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು.

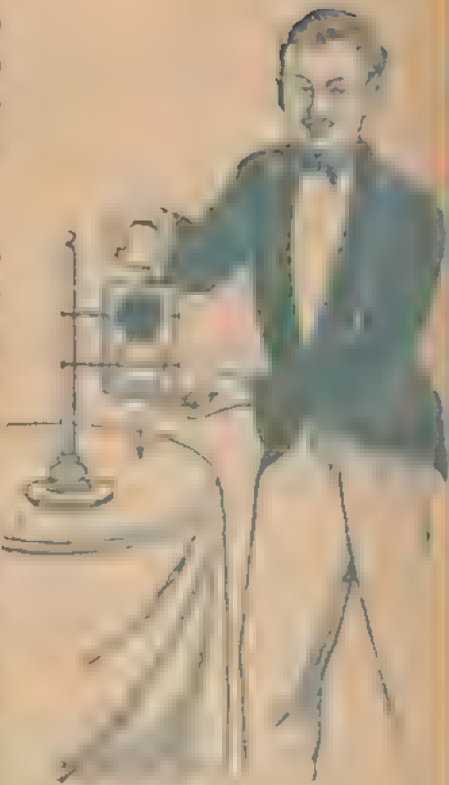
ಇದರ ಗುಟ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟೇ. ನಿಜವಾಗಿ, ನಿಕ್ಕಲ್ ಸಾಂಡಿ ನಲ್ಲಾಗಲೀ, ಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಯಾವುದೇ ಮಂತ್ರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೋಡಲು ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೇ ಚೆಂಡನ್ನು ಟ್ಯೂಬಿನೊಳಗೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸರ್ರನೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಡದು. ಹಾಗಾದರೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗಿಯಾಗಿ, ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದರೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚೆಂಡು ತುಸು ನಿಂತುಬಿಡುವಂತೆ ಟ್ಯೂಬನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕು. ಈ ಟ್ರಿಕ್ ನಲ್ಲಿ ಇರುವುದೆಲ್ಲಾ ಇದೇ ರಹಸ್ಯ.

ಇಂದ್ರಜಾಲಕ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ಚೆಂಡು ಒಂದೇ ಆದರೂ ನಿಜವಾಗಿ ಅತ ಮೂರು ಚೆಂಡುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎರಡು ಬಿಳಿಯವು, ಒಂದು ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ್ದು. ಈ ಪಕ್ಕದ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಇಂದ್ರಜಾಲಕನು ನೋಡಲು ನಿಕ್ಕಲ್ ಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಬಿಳಿ ಚೆಂಡನ್ನೂ ಅದರ ಮೇಲೊಂದು ನೀಲಿಚೆಂಡನ್ನೂ ಅಡಗಿ ಸಿಡಬೇಕು.

“ಇದೋ ಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಮೇಲಿಂದ ಆ ಬಿಳಿಚೆಂಡನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತುರುಕಿ ಒಳಗೆ ಬಿಡುವನು. ಅದರೆ ಆ ಚೆಂಡು ಆ ಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಕೆಳಗೆ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬಿಳಿಚೆಂಡು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವುದು. ನೋಡಲು ತೋರಿಸಿದ ಚೆಂಡೇ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತೆಂದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು.

ಈ ಸಾರಿ ನೀಲಿ ಚೆಂಡು ಅಡಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ತಾನೇ? “ಈ ಬಿಳಿಚೆಂಡನ್ನು ನೀಲಿಚೆಂಡಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವೆನು ನೋಡಿ” ಎಂದು ಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಚೆಂಡನ್ನು ತುರುಕಿ ಇಳಿ ಬಿಡುವನು. ಈಗ ಕೆಳಗಡೆ ಯಿದ್ದ ನೀಲಿಚೆಂಡು ಮಾತ್ರ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವುದು. ಅಂದರೆ ಬಿಳಿಚೆಂಡುಗಳು ಎರಡೂ ಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತವೆ ಎಂದಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆತಾನೆ! ಅದೊಂದು ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಾರಿ ತೋರಿಸಬಾರದು. ‘ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಮಾಡಿ’ ಎಂದರೆ ನೀವು ಆನಂದ ದಿಂದ ಉಬ್ಬಿ ಹೋಗಿ ಎರಡನೇ ಸಾರಿ ಮಾಡಲೂ ಕೈ ಹಾಕಬೇಡಿ. ಜೋಕೆ!

ಹಾಕಕರು ಈ ಗಾರುಡಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಇನ್ನೂ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಅವರು ‘ಚಂದಮಾಮದ’ ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸಿ, ಸ್ಕ್ರೈಫೆಸರ್ ಸರ್ಕಾರವರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಬರೆಯಬಹುದು. ಪತ್ರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಅವರ ಪತ್ರಿ:

ಸ್ಕ್ರೈಫೆಸರ್ ಪಿ. ಪಿ. ಸರ್ಕಾರ,
ಮೆಚಿಪಿಯನ್

12/3/A, ಜಮೀನ್ ಲೇನ್, ಬಾಲಿಗಂಜ್
ಕಲಕತ್ತಾ-19

‘ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿ’ 6-ನೇ ಚಿತ್ರದ ಕಥೆ

ರಾಜಕುಮಾರನು ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಧೂಪ ಹಾಕಲು ಆ ಗಿಣಿಯು ಪೂರ್ವದಂತೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಸಕಲರೂ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಮುಕ್ತವಲ್ಲ, ಅನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು.

ವಾಗ್ಗಾನವ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವೈಭವವಾಗಿ ವಿವಾಹ ಜರುಗಿತು. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲಕ್ಕೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಜಂಡಮಾಮನಂತಹ ಒಂದು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ದಂಪತಿಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ರಾಜರಾಣಿಯರೂ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸಂತೋಷ ಭರಿತರಾದರು.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಶಿಶುವನ್ನು ಬಂಗಾರದ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿಟ್ಟು, ತೂಗುತ್ತಿದ್ದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ. ದಾಸಿಯರೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೋ, ಒಂದು ಪಂಚವರ್ಣದ ಗಿಣಿಯು ಅಂತಃಪುರದೊಳಗೆ ಹಾರಿ ಬಂದಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಆ ಗಿಣಿಯು ಮಾನವಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ “ಮಗು ಕೊಡುವೆಯೋ, ಇಲ್ಲಾ ಪತಿ ಕೊಡುವೆಯೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಲು ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ತಕ್ಷಣ ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದಳು. ರಾಜಕುಮಾರನು ಕೂಡಲೇ ಬಂದು ವಿಷಯವನ್ನರಿತು “ನಿಜ, ಈ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಆ ಮಾತೇ ಮರೆತಿದೆ” ಎಂದು ಮೊದಲು ಬಿಟ್ಟದ ಆ ಮಹಾನುಭಾವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಾಗ್ಗಾನ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಆಗ ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯು ಆ ಗಿಣಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ “ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಲೋಸುಗ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ತಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ವಾಗ್ಗಾನಕೊಟ್ಟು ಬಂದರು ನನ ಪತಿ. ಪತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪತ್ನಿ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಆತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಜೀವಿಸಲಾರೆ. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯದ ವರಪ್ರಸಾದ ರೂಪವಾಗಿ ಜನಿಸಿದೆ ಈ ಶಿಶು. ಕೊಟ್ಟ ಶಿಶುವನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಹಾತ್ಮಕಿಗೆ ತರವೇ? ದಯವಿಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಿರಿ. ನಾನು ಪತಿಯನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಲಾರೆ, ಶಿಶುವನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಲಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಪುನಃ ಗಿಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಭರ್ತನನ್ನೂ ಶಿಶುವನ್ನೂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಿರಿ” ಎಂದು ಹೃದಯದ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಆಗ ಆ ಗಿಣಿಯು ನಿಜರೂಪದಿಂದ ಮಹಾನುಭಾವನಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ತ್ಯಾಗ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮುವ್ವರನ್ನೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಮಾಯವಾದನು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸರ್ವರೂ ಅನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿದರು. —ಇಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಹಿಂದುಸಲ ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯನಾದ ಧರ್ಮರಾಯನು ರಾಜಸೂಯೆಯಾಗ ನಡೆಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡತೊಡಗಿದನು. ಸರ್ವರಿಗೂ ಆಹ್ವಾನ ಕಳಿಸಿದನು. ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಮೊತ್ತ ರನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಅಪ್ಪನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಒರಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕಾಗಿ ತಪ್ಪಂದಿ ರನ್ನು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೂ ಸೈನ್ಯ ಸಮೇತರಾಗಿ ಕಳಿಸಿ ಶತ್ರುರಾಜರನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಹೇರಳ ಧನ ಘಾಸ್ಯ ಕಪ್ಪ ಕಾಣಿಕೆಗಳೊಡನೆ ಇಂದ್ರ ಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಸಿದನು. ಅವರ ಅತಿ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ಮಗಧ ರಾಜ ಜರಾಸಂಧನು ಮಾತ್ರ ವರಸಾಗದೆ ಉಳಿದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಆಕ್ರಮಿಸಿ ರಾಜರನ್ನು ಸೆರೆಯೊಡ್ಡಿಸಿ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಹಾಬಲ ಶಾಲಿಯಾದ ಆತನನ್ನು ಎದುರಿಸುವವರೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಜರಾಸಂಧನನ್ನು ಜಯಿಸುವ ಉಪಾಯವನ್ನರಿತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಕೂಡಲೇ ಭೀಮಾರ್ಜುನ ರೊಂದಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಗಿರಿವ್ರಜಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಜರಾಸಂಧನನ್ನು ಕಂಡು “ರಾಜೇಂದ್ರಾ, ನಾವು ದೂರ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳು. ನೀನು ಅತಿಥಿ ಸೇವಾ ಧಾರಂಧರನೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಬಿರುದು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಿಕೊ” ಎನ್ನಲು, ಜರಾಸಂಧನು “ಎಲೈ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರೇ, ಯಾವ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನಾದರೂ ಪೂರೈ ಸಲು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ. ಕೇಳಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು “ನಾವು ಯುದ್ಧ ಕೋರಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಇದೋ, ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುವಾದ ಕೃಷ್ಣನು; ಈತನು ಭೀಮನು, ಈತನು ಅರ್ಜುನನು” ಎನ್ನಲು ಜರಾಸಂಧನು ಅಟ್ಟಹಾಸವಿಂದ “ಎಲೋ, ಹಿಂದೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲಾರದೆ ಸೋತು ಓಡಿ ಹೋದ ಹೇಡಿ ನೀನು, ನಿನ್ನೊಡನೆ ನನಗೆ ಯುದ್ಧವೇ? ಈ ಅರ್ಜುನ ಚಿಕ್ಕವ, ಭೀಮನೇ ನನಗೆ ಸರಿಸಮಾನ, ಆತನೊಡನೆಯೇ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಎರಡು ಗದೆ ತರಿಸಿ ಕೋಟಿ ಹೊರಗಿನ ಮಾಳದಲ್ಲಿ ಭೀಮನೊಡನೆ ಅತಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಆ ಯುದ್ಧ ವೈಫರಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಸಾಧ್ಯ. ಇಬ್ಬರೂ ಸಮಬಲರು. ಗದಾಯುದ್ಧ ಮಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಪ್ರವೀಣರು. ಗದೆಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಎದುರಾಳಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದಾಗ ಸಿಡಿಲಿನಂಥಾ ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತಿತು. ನೋಡುವವರಿಗೆ ಭಯ ಭ್ರಮೆಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕಡೆಗಿಬ್ಬರೂ ಗದೆ ಬಿಸುಟು ಮುಷ್ಟಿಪ್ರಹಾರಗಳಿಂದ ಮಲ್ಲಿಯುದ್ಧ ವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮದವಾನೆಗಳಂತೆ ಇಬ್ಬರೂ ಗುದ್ದಾಡುತ್ತಿರಲು ಯಾರೂ ಸೋಲುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಜರಾಸಂಧನ ಹುಟ್ಟು ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ಗಳನ್ನರಿತ ಕೃಷ್ಣನು ಭೀಮನಿಗೆದುರಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ನಿಂತು ಒಂದು ಮರದ ಸಣ್ಣರೆಂಬಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎರಡು ಸೀಳಾಗಿ ಸೀಳಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆಯಿಂದ ಉಪಾಯ ಸೂಚಿ ಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಭೀಮನು ರೌದ್ರಾವೇಶದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಲಿಯಂತೆ ಎಗರಿ ಜರಾಸಂಧನನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿ ಅವನ ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆದು ದೇಹವನ್ನೆರಡು ಸೀಳಾಗಿ ಸಿಗಿದು ಬಿಟ್ಟನು. ಕೃಷ್ಣ ಜಾರನು ಪರಮಾ ನಂದದಿಂದ ಭೀಮನನ್ನಾಲಂಗಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಸೆರೆಯಾಗಿದ್ದ ರಾಜರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಜರಾಸಂಧನ ಮಗನಿಗೆ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿ ಅಮೂಲ್ಯ ಕಪ್ಪ ಕಾಣಿಕೆಗಳೊಡನೆ ಇಂದ್ರ ಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು.

ಸಿಟ್ಟಿನ ಭಟ್ಟರು

ಹಿಂದಾನೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಬ್ಬರು ಇದ್ದರು. ಆ ಊರಿನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿನ ಪೂಜೆಯ ಭಟ್ಟರಾದುದರಿಂದ ಅವರ ಜೀವನ ಸುಖವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ. ಮೂಗಿನ ತುದಿಯಲ್ಲೇ ಕೋಪ. ಏನಾದರೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಥವಾ ಮಾತು ಎರಡು ಬಾರಿ ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು, ಅವರ ಮೇಲೆ ಉರಿದು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆ ಊರಿನ ಜನರೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟಿನ ಭಟ್ಟರೆಂದು ಉಪನಾಮವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಆಶೆಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಯಾವ ಹರಕೆ ಹೇಳಲಿ ಎಂದು ಯೋಚನೆಗೆ ತೊಡಗಿದರು. ಯೋಚಿಸಿ ಯೋಚಿಸಿ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಕೊನೆಗೊಂದು ಯುಕ್ತಿ ತೋರಿತು. “ತನ್ನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜನರು ದೂಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆ? ಕೇವಲ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದುರ್ಗುಣವಾದ ಸಿಟ್ಟಿಗಾಗಿ! ಆ ಸಿಟ್ಟನ್ನೇ ರಾಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದರೆ ಸರಿ! ಹರಕೆ ಕೊಟ್ಟಹಾಗೂ ಆಯಿತು, ದೇವರನ್ನೂ ಕಂಡಂತಾಯಿತು, ಸಿಟ್ಟು ತೊಲಗಿ ಹೋದಂತೆಯೂ ಸರಿ!” ಎಂದು ಒಂದು ದಿನ ಕುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ನೆರೆಯ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದು ತನ್ನ ಹರಕೆ ಯನ್ನೂ ತಾನು ಹೋಗತಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಭಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಜನರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ದೈವದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದರು. ಅಂದು ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಮಡಿಯುಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೇರಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತಾನು ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಬೀಡಿಕೊಂಡು ಹರಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು.

ಹರಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಹಿಂದಿರುಗಿಬಂದ ಭಟ್ಟರನ್ನು ಕಂಡು ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ವಾಯಿತು. ಅವರು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ವಿಚಿತ್ರ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಆನಂದಿಸಿದರು. ಭಟ್ಟರ ಅಗಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವರು ಸಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿರುವರೆಂದು ತೋರಿತು ಜನರಿಗೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಭಟ್ಟರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೇನೇ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದುವು. ಯಾವಾಗಲೂ ಭಟ್ಟರು ಸಿಟ್ಟನ್ನು ತಡೆದು ಕೊಂಡು ಬಹಳ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಜನರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಭಟ್ಟರ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾದುದರಿಂದ ಭಟ್ಟರು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಇದ್ದರು. ಬಿಸಿಲ ಬೆಳೆಗೆಗೆ ನಿಜವು ಹೊಂಪು ಹತ್ತುತ್ತಾ ಇತ್ತು ಅವರಿಗೆ. ಭಟ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಇದೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ, ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಒಂದು ಯುಕ್ತಿ ಹೂಡಿದ ಹುಡುಗ. ಮನೆಯ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗ ಹಾಕಿದ್ದ ಒಂದು ಚಿತ್ರದ ಕಡೆ ಬೊಟ್ಟುಮಾಡಿ, “ಇವಾರ ಚಿತ್ರ ಭಟ್ಟರೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಭಟ್ಟರು ಚಿತ್ರನೋಡಿ, “ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಂದಿರು” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಸರಿ! ಹುಡುಗ ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಬೇರೆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಪುನಃ ಅದೇ ಚಿತ್ರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು,

“ಇದಾರ ಚಿತ್ರಾಂತ ಹೇಳಿದ್ದು ಭಟ್ಟರೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಭಟ್ಟರು, “ಆಗಲೇ ಹೇಳಲ್ವೇ, ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಂದಿರದೂಂತ” ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಡುಸಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಹುಡುಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಉಳಿದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಅವೆಲ್ಲಾ ಯಾರ್ಯಾರವೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮೊದಲಿನ ಅದೇ ಚಿತ್ರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು, “ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟ ಭಟ್ಟರೇ, ಇದು ಯಾರ ಚಿತ್ರ ಅಂದಿರಿ ಆಗ?” ಎಂದು ಕೇಳಿಯೇಬಿಟ್ಟ. ನಿಧ್ವಯ ಜೊಂಪು ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಕೋಪ ತಲೆಗೇರಿತು. ನಿಧ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದು; ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದುದು ಬೇರೆ. ಸಿಟ್ಟು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಭಟ್ಟರು ಎದ್ದು ಭಳಿರೆಂದು ಹುಡುಗನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಎಟು ಕೊಟ್ಟರು. ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದೇ ತಡ ಅರಚುತ್ತಾ ಹುಡುಗ ಬೇದಿಗೆ ಇಳಿದ. ಜನರೆಲ್ಲ ಗಲಾಟೆ ಕೇಳಿ ಗುಂಪು ಸೇರಿದರು. ಹುಡುಗನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಭಟ್ಟರು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೊಡೆದರೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಜನರಿಗಿಲ್ಲ ಭಟ್ಟರು ಕೋಪ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದು ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳೆಂದು ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು. ಭಟ್ಟರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅವಿವೇಕಕ್ಕೆ ಸಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು.

ವೀರಜನಹರಲಾಲಜೀ

ಭಾರತ ಮಾತೆಯ |
ವೀರ ಸುಪುತ್ರನು |
ವಿರದ ಕೀರ್ತಿಯ ಶಿಖರವನು ||
ಹಿಂದೂ ದೇಶದ |
ಬಂಧನ ಬಿಡಿಸಿದ |
ಗಾಂಧೀ ತತ್ವವನನುಸರಿಸಿ ||
ಕತ್ತಲೆ ಕೊಳೆ ಭಯ |
ಮುತ್ತಿರೆ ಕಳೆದನು |
ಹೊತ್ತಿಸಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಸೊಡರ ||
ಕಾಂತಿಯ ಹಬ್ಬಿಸಿ |
ಕ್ರಾಂತಿಯನೆಬ್ಬಿಸಿ |
ಶಾಂತಿಯ ಚಳವಳಿ ಮುನ್ನಡೆಸಿ ||
ಜನತಾ ರಾಜ್ಯವ |
ಗಣಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವ |
ಜನನಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವ ತಂದು ||

ಉತ್ತಮ ಸಚಿವನೆ |
ನುತ್ತಲಿ ಬಿರುದನೆ |
ಪೂತ್ತಿಹ ಸತ್ಯಾತ್ಮಕ ನೆಹರು ||
ಬಾಲಕರೊಳು ಪ್ರಿಯ |
ಲೀಲೆಯ ನಾಡುವ |
ಲಾಲಜನಾಹರ ವರ ನೆಹರು ||
ದೀನರ ದಲಿತರ |
ಮಾನಸದೊಲವಿನ |
ಜ್ಞಾನಿಯು ಧರ್ಮಿಯು ಘನ ನೆಹರು ||
ನಮಿಸುವೆವಿಂದಿನೊ |
ಳಮಿತಾನಂದದಿ |
ಮಮತೆಯ ಮೂರುತಿ ಜನಹರಗೆ ||
ಜಯ ಜಯ ನೆಹರು |
ಜಯ ಹಿಂದ್ ನೆಹರು |
ಜಯಮಂಗಲ ಸುಖದಾಯಕ ನೆಹರು ||

ಬರುತ್ತದೆ!

ವಿಜಯ ರವರ...

ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ನೋಡು

ನಿರ್ಮಾಪಕರು

ನಾಗರೆಡ್ಡಿ ಚಕ್ರವಾಣಿ

ಡೈರೆಕ್ಟರ್
ಪ್ರಸಾದ್

Controlling Editor : SRI CHAKRAPANI

Printed and Published by B. NAGI REDDI at the B. N. K. Press Ltd., Madras - 1

Chandamama, Dec. '51

Photo by B. Ranganadham

ವಿಶ್ರಾಂತಿ

